

INHOUDSOPGAVE TOELICHTING

1.	INLEIDING	
1.1	Aanleiding en doel	1
1.2	Plangebied	4
1.3	Geldend bestemmingsplan	4
2.	PLANBESCHRIJVING	
2.1	Ontwikkeling	5
2.2	Ruimtelijke structuur	6
2.3	Functies	7
3.	BELEIDSKADER	
3.1	Rijk	8
3.2	Provincie	10
3.3	Regio	13
3.4	Gemeente	15
4.	UITVOERINGSASPECTEN	
4.1	Milieuaspecten	18
4.2	Fysieke aspecten	25
4.3	Economische en financiële aspecten	28
4.4	Handhaafbaarheid	28
5.	JURIDISCHE VERANTWOORDING	
5.1	Algemeen	30
5.2	Toelichting op de regels en de verbeelding	30
6.	(VOOR)OVERLEG	32
7.	ADVIEZEN EN RAPPORTEN	32

1. INLEIDING

1.1 Aanleiding en doel

In de kern Oeffelt bevindt zich een brandweerkazerne, deel uitmakende van een complex met daarin basisvoorzieningen van de toenmalige gemeente Oeffelt.

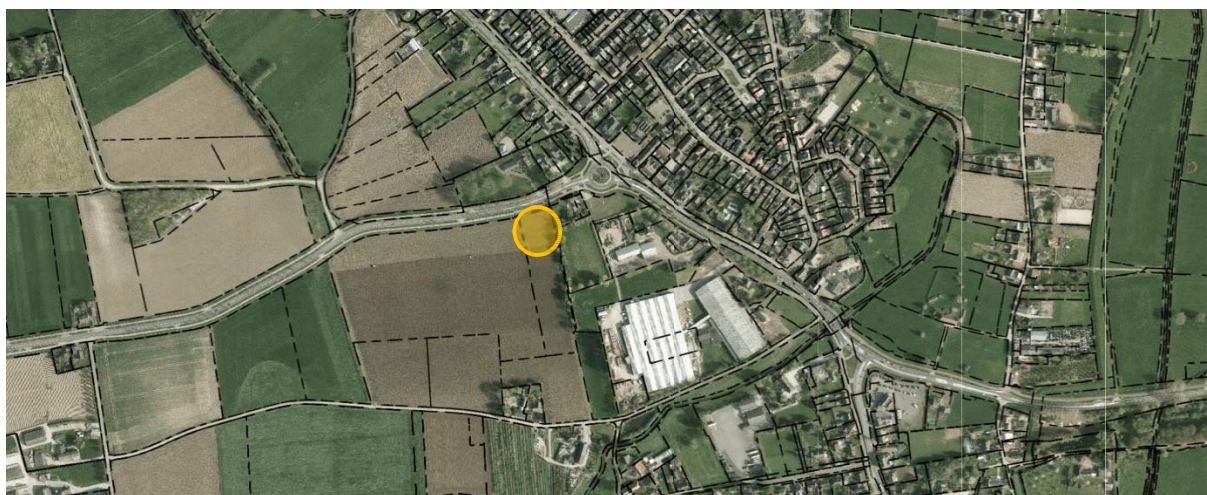
Figuur 1: Huidige brandweerkazerne (rechts), gekoppeld aan een advocatenkantoor en tandartspraktijk/huisarts/fysiotherapeut (links)

Het gebouw is bijzonder gedateerd en voldoet op vele onderdelen niet aan de eisen die aan de hedendaagse brandweerkazerne gesteld mogen worden. Aspecten als veiligheid en hygiëne delven het onderspit. De kazerne voldoet niet aan de ARBO-eisen.

Er is een inventarisatie opgemaakt en weergegeven in bijgevoegde rapportage van de regionale brandweer. (Kenmerk I-BI/2015/1376) Daaruit blijkt dat ingrijpende maatregelen noodzakelijk zijn om de kazerne weer “up to date” te krijgen, maar dat er dan nog onderdelen ontbreken waardoor de brandweerkazerne niet kan functioneren zoals gewenst wordt. De bouwkosten voor een nieuwe kazerne worden voorlopig geschat op € 900.000,-- (excl. BTW) terwijl de ingrijpende renovatie ook ruim € 800.000,-- (excl. BTW) kost. De kosten voor de tijdelijke voorziening gedurende de renovatie zijn daarin nog niet meegeteld.

De afweging van het resultaat en de te maken kosten heeft ertoe doen besluiten dat nieuwbouw op de juiste locatie een veel betere oplossing is dan renovatie van de bestaande kazerne.

De regionale brandweer heeft in haar notitie van 29 september 2016 een aantal potentiële locaties onderzocht. (Zie daarvoor de rapportage, Kenmerk r-ver/2016/6968) Daaruit is door het gemeentebestuur gekozen voor een nieuwbouwlocatie aan de Hapseweg, vlakbij de rotonde.

Figuur 2: beoogde locatie nieuwe brandweerkazerne.

1.1.1 Noodzaak brandweerkazerne in Oeffelt

De Brandweer Brabant Noord geeft in haar notitie van 29 november 2016 weer waarom ook op lange termijn een brandweerkazerne in Oeffelt noodzakelijk is.

De opkomsttijden van de brandweer moeten voldoen aan een wettelijke verplichting zoals vastgelegd in Wet veiligheidsrisico's (Wvri) en Besluit veiligheidsregio's (Bvr). De post Oeffelt maakt een wezenlijk onderdeel uit van het dekkingsplan Brandweer Brabant Noord. Dit dekkingsplan is vastgesteld door het Algemeen Bestuur van de Veiligheidsregio en is gebaseerd op de verplichtingen uit het Besluit veiligheidsregio's waarin de opkomsttijden zijn vastgelegd voor de brandweezorg door een brandweereenheid.

Voor elke vrijwillige brandweerkazerne geldt een theoretische uitruktijd van 4,5 minuut. Indien er in Oeffelt geen kazerne is, zou een onverantwoorde overschrijding van deze normtijd plaatsvinden. "Vanuit de omliggende posten met een maximale norm opkomsttijd van 8 minuten is de dekking voor de gehele kern Oeffelt en het deel van het buitengebied tussen Oeffelt en Cuijk ver boven de 8 minuten en dus een forse overschrijding en derhalve onacceptabel," aldus de Brandweer Brabant Noord. Een brandweerkazerne in Oeffelt is dus noodzakelijk, ook op lange termijn.

De opkomsttijd volgens de wet bestaat uit de aanname tijd, alarmeertijd, uitruktijd en rijtijd. De opkomsttijd is afhankelijk van het bouwtype maar kan 5, 6, 8 of 10 minuten zijn. De wetgever stelt een maximale tijd waarbinnen hulp verleend moet worden door de brandweer. Deze maximale opkomsttijd is 18 minuten. Om binnen dit maximum te blijven zijn alle 39 huidige brandweerkazernes binnen Brabant Noord noodzakelijk.

Als er wordt ingezoomd op de opkomsttijden binnen de gemeente Boxmeer zijn er 13.268 objecten waarvoor een opkomsttijd geldt. Met de huidige kazernes in Boxmeer, Vierlingsbeek en Oeffelt wordt 57% van de normtijd niet gehaald. Het Algemeen Bestuur van de Veiligheidsregio heeft bepaald deze overschrijding te accepteren maar geen verdere overschrijding te willen hebben. Daarmee is de brandweerkazerne in Oeffelt een noodzakelijk onderdeel van de dekking die door het Algemeen Bestuur is vastgesteld.

Overigens ter illustratie: uitgaande van de dekking in de veiligheidsregio waarbij alle objecten (300.000) binnen 80% tot 90% van de normtijd bereikt zouden kunnen worden zouden er 193 brandweerposten nodig zijn. Brandweer Brabant Noord heeft er nu 39.

In de visie van Brandweer Brabant Noord blijft de basisbrandweezorg de komende jaren gebaseerd op de inzet van vrijwilligers. Er zijn geen plannen of reorganisaties voorzien om te komen tot het afschaffen van de vrijwilligheid binnen Brandweer Brabant Noord.

1.1.2 Randvoorwaarden brandweerkazernes Brabant Noord

Eind 2016 is het strategisch huisvestingsplan voor Brandweer Brabant Noord vastgesteld door het Algemeen en Dagelijks bestuur van de veiligheidsregio. De gemeente Boxmeer maakt onderdeel uit van het algemeen bestuur en heeft ingestemd met deze visie. In dit plan is de visie van Brandweer Brabant Noord over de kantoorhuisvesting en de logistieke werkplaatsen van de regio vastgelegd. Overigens is al in 2014 door het Algemeen Bestuur van de Veiligheidsregio besloten dat het aantal brandweerkazernes niet ter discussie staat.

Hierin is het beleid opgenomen om voor vrijwilligers en beroepskrachten de voorwaarden te scheppen dat de werkzaamheden goed en adequaat kunnen worden uitgevoerd. Brandweerkazernes dienen voorzien te zijn van alle faciliteiten die nodig zijn om de kazernes optimaal te laten functioneren. Ook is in het beleid opgenomen dat oefeningen ten behoeve van het vakbekwaam blijven in de basis brandweezorg op de post zelf plaats dienen te vinden. De oefeningen waar het hier om gaat dienen in een veilige omgeving (zowel fysiek en sociaal) plaats te vinden en zijn niet geschikt om zomaar in de openbare ruimte plaats te laten vinden. Grote of vakspecifieke oefeningen vinden op een andere locatie plaats.

1.1.3 Beperkingen huidige brandweerkazerne Oeffelt

De brandweerkazerne aan de Schoolstraat in Oeffelt voldoet niet aan de voorwaarden van het strategisch huisvestingsplan.

Met betrekking tot het gebouw zelf bestaan de volgende tekortkomingen (al geconstateerd in de memo gebruikskwaliteit, 1 juli 2014):

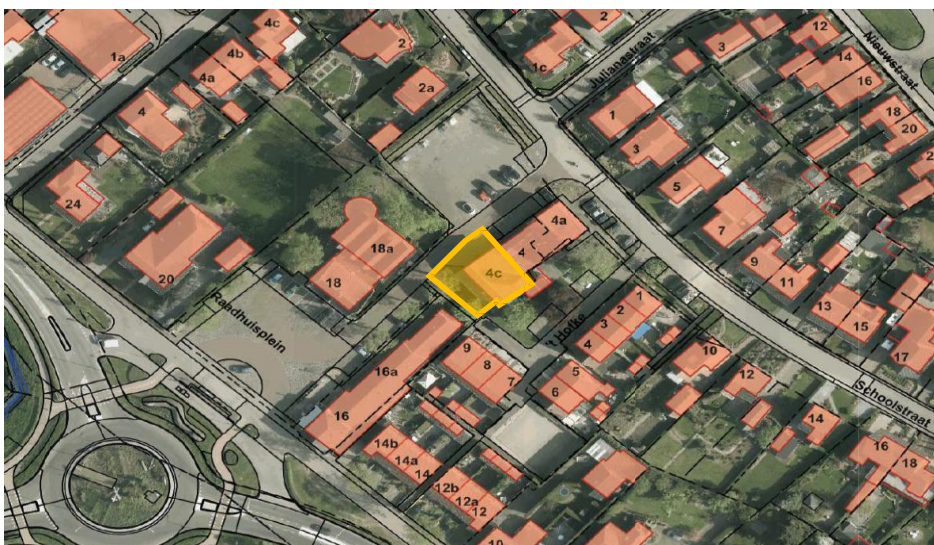
- de muren zijn niet goed waterdicht waardoor schimmelvorming ontstaat
- de uitrukkleding hangt in dezelfde ruimte als waar de twee voertuigen en de oefenaanhanger staan: men moet zich omkleden in dezelfde ruimte als waar auto's in- en uitrijden: dit is onveilig en ook uit privacyoverwegingen ongewenst
- de afzuiging van de uitlaatgassen is gedateerd
- veel te kleine en gedateerde douchecel
- toiletten alleen op de bovenverdieping, te klein en gedateerd
- werkplek voor onderhoud en reparatie in dezelfde ruimte als die waar de voertuigen staan
- werkplek voor de postcommandant voldoet niet aan de Arbo-eisen
- opwaardering van de eenvoudige keuken
- door het gebouw verspreide technische voorzieningen die in één meterkast zouden moeten zijn ondergebracht
- geen van elkaar gescheiden schone en vuile werkstromen (ten behoeve van arbeidshygiëne)
- geen sexe gescheiden sanitaire voorzieningen.

Er zijn met betrekking tot de locatie onder andere de volgende tekortkomingen geconstateerd:

- geen vrije ruimte voor de uitrukdeuren van minimaal 15 meter om tijdens een prio-1 uitruk de veiligheid voor het overige verkeer te kunnen waarborgen
- geen gescheiden aan- en afvoer rijroute
- gemis van een oefenplaat
- gemis aan parkeerfaciliteiten
- gemis aan manoeuvreerruimte voor de voertuigen.

1.1.4 Renovatiemogelijkheden bestaande brandweerkazerne

Er zijn veel aanpassingen aan het gebouw nodig en mogelijk. Daarnaast is uitbreiding van het gebouw noodzakelijk om de benodigde gebruiksoppervlakte voor alle functies te kunnen halen. Het gemis van buitenruimte kan op deze locatie niet worden opgelost: de brandweerkazerne wordt omgeven door maatschappelijke voorzieningen en woningen. Bij deze woningen horen ook parkeervoorzieningen en groenvoorzieningen die beide niet in overmaat aanwezig zijn.

Figuur 3: locatie huidige brandweerkazerne.

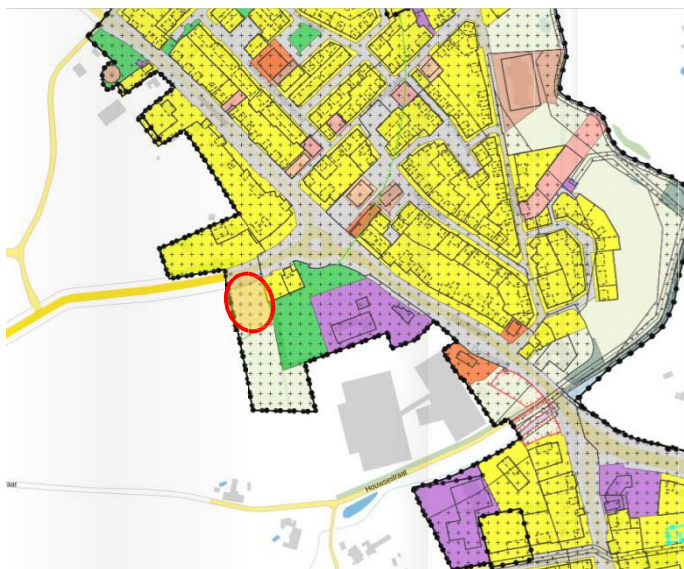
1.2 Plangebied

Het voor de brandweerkazerne beoogde perceel (eigendom gemeente) is circa 48 m breed en circa 203 m diep. Het heeft een oppervlakte van ongeveer 9805 m². Het perceel is verpacht aan de eigenaar van het ernaast gelegen perceel; van de kadastrale verkaveling is in het veld niets te herkennen.

Slechts circa 1500 m² van het perceel is nodig voor de brandweerfunctie waarvan circa 450 m² bebouwd wordt. De resterende benodigde oppervlakte is nodig voor verharding om te kunnen manoeuvreren met de voertuigen, een gescheiden aan- en afvoer rijroute, een vrije ruimte voor de uitrukdeuren van minimaal 15 m om de veiligheid voor het overige verkeer te kunnen waarborgen, gegarandeerde parkeerplaatsen te hebben voor de vrijwilligers en een oefenplaat aan te leggen. Uitgaande van de breedte van het perceel van circa 48 m en een 10 m brede beplantingsstrook op de overgang naar het open gebied, is voor een brandweerkazerneterrein van circa 1500 m² een diepte van circa 43 m nodig. Dit is slechts een kwart van het hele perceel dat ter beschikking staat. Er resteert circa 8300 m² om het een en ander landschappelijk in te passen.

1.3 Geldend bestemmingsplan

In het geldende bestemmingsplan is de brandweerkazernelocatie binnen de bestemmingsplangrens van het bestemmingsplan kom Oeffelt gelegen. Het heeft daarin de bestemming Agrarisch, zonder bebouwing.

Figuur 5: uitsnede geldend bestemmingsplan.

2. PLANBESCHRIJVING

2.1 Ontwikkeling

De voorgenomen ontwikkeling in het plangebied bestaat uit de bouw van een brandweerkazerne, de daarbij behorende terreininrichting met onder andere parkeervoorzieningen, manoeuvreerruimte respectievelijk een oefenruimte en een degelijke landschappelijke inpassing van het gehele terrein. Tevens wordt ruimte gemaakt voor een kwaliteitsverbetering van het landschap.

Figuur 6. Globale inrichtingsschets inclusief landschappelijke inpassing en kwaliteitsverbetering.

De locatie is gelegen buiten het stedelijk gebied als bedoeld in de Verordening ruimte Noord Brabant van de Provincie Noord Brabant. De beoogde ontwikkeling wordt beschouwd als stedelijke ontwikkeling wat betekent dat deze naast een landschappelijke inpassing tevens gepaard dient te gaan met een kwaliteitsverbetering van het landschap.

De wijze waarop dit dient te gebeuren is vastgelegd in de Regeling Kwaliteitsverbetering van het landschap gemeente Boxmeer 2016. Om te voorkomen dat voor elke ruimtelijke ontwikkeling, hoe gering ook, een kwaliteitsverbetering noodzakelijk is zijn 3 categorieën vastgesteld voor de vereiste kwaliteitsverbetering in relatie tot de impact van de ruimtelijke ontwikkeling. Bij categorie 1 is er sprake van geen of een verwaarloosbare impact en is geen tegenprestatie vereist. Bij categorie 2 gaat het om een beperkte impact en kan worden volstaan met een goede landschappelijke inpassing. Onder categorie 3 vallen alle gevallen die niet onder categorie 1 of 2 vallen. Bij categorie 3 dient sprake te zijn van een berekende kwaliteitsverbetering van het landschap (20% van de

grondwaarde-vermeerdering). Het omzetten van de bestemming “agrarisch” naar “bedrijf” valt onder categorie 3.

De gemeente is van oordeel dat, ondanks het feit dat na de grenswijziging van bestaand stedelijk gebied de Verordening ruimte Noord Brabant niet meer van toepassing is, bij deze ontwikkeling van de projectlocatie gedaan moet worden alsof artikel 3.2 Verordening ruimte Noord Brabant nog van toepassing is en er dus een kwaliteitsverbetering dient plaats te vinden. Deze wordt vormgegeven door middel van de aanleg van een struinp pad vanaf de rotonde in de richting van de Houwsestraat.

2.2 Ruimtelijke structuur

Terrein van de brandweerkazerne.

Op het terrein komt een gebouw met daarin alle voor de brandweer noodzakelijke functies zoals stalling van de wagens, berging van materialen, sanitaire voorzieningen, et cetera.

Het buitenterrein zal ruimte bieden voor parkeren, manoeuvreerruimte, fietsenstalling, oefenruimte en natuurlijk voor groen. De in- en uitrit wordt zo direct mogelijk op de Hapseweg (N264) aangesloten.

Landschappelijke waarden

De locatie maakt onderdeel uit van een open akkercomplex en de ontwikkeling van de brandweerkazerne met de aanvullende landschappelijke inpassing heeft tot gevolg dat het cultuurhistorisch waardevolle open akkercomplex verkleind wordt.

Een stukje van de karakteristieke openheid gaat erdoor verloren. Het perceel heeft, ten opzichte van het circa 700 m brede open akkercomplex tot aan het buurtschap Krolhoek, een beperkte breedte van circa 48 m. Dit is een vermindering van 7%. De landschappelijke kwaliteit is hier echter ook niet erg hoog, vooral de relatie tussen dorp en buitengebied is niet goed vorm gegeven: de te grootschalige loodsen zijn vanuit het buitengebied zichtbaar. De aanwezige groenstructuur bevat gaten en de recreatieve kansen zijn onbenut. Met de brandweerkazerne als drager zijn hier flinke slagen te maken.

Grootschalige loodsen aan het zicht onttrekken

Op de eerste plaats kan aanvullende beplanting de te grootschalige loodsen wat meer aan het oog onttrekken. Ook de nieuwe brandweerkazerne zal grootschaliger zijn dan dorpse woonbebouwing is. Ook dit gebouw met de grote deuren voor de brandweerwagens overstijgt enigszins de dorpse maat waardoor deels afschermende beplanting noodzakelijk is. Vanuit veiligheid bij een uitruk dient er een voldoende diep en zichtbaar voorterrein aanwezig te zijn. Om de uitrukkende brandweer ook logisch in het straatbeeld te laten passen, zal ook een gedeelte van het gebouw zichtbaar moeten zijn. Deze openheid en zichtbaarheid passen binnen de (gemeentelijke) visie op de dorpsranden waarin dorpen niet geheel verscholen gaan achter groen, maar kleine stukjes dorpsbebouwing tussen het groen zichtbaar zijn.

Completering groenstructuur

De aanvullende beplanting completeert niet alleen de aanwezige onderbroken groenstructuur maar zal ook enerzijds de grootschalige bebouwing wat meer aan het oog onttrekken en anderzijds het contrast tussen de openheid van het akkercomplex en de geslotenheid van het dorp versterken. Openheid wordt ook niet ten volle beleefd als er niet tegelijkertijd een mate van geslotenheid beleefd kan worden. Een dergelijke contrastrijke plek kan tevens een punt zijn waar de beleving van het cultuurhistorisch landschap vergroot kan worden.

Versterking historische structuur en extensief recreatief gebruik

Door naast deze beplanting weer een voetpad terug aan te leggen, kan enerzijds een op de cultuurhistorie aansluitend element “teruggebracht” worden en anderzijds een bijdrage geleverd worden aan het extensieve recreatieve gebruik van het gebied. Het voetpad zal niet op exact dezelfde plek als op de oudste kaarten aangelegd kunnen worden door de verschillende perceelsgrenswijzigingen in de afgelopen decennia. De vroegere situatie kan niet exact worden gerestaureerd. Met het voetpad kan een ommetje gemaakt worden vanaf de rotonde, over het

evenemententerrein en met het nieuwe pad door lopend naar de Houwsestraat en de Oeffeltse Raam.

Vergroting biodiversiteit en aanleg voedselbos

De aanvullende beplanting zal, wanneer deze met een soortenmix beplant wordt, een bijdrage kunnen leveren aan de differentiatie voor flora en fauna, waarmee alsnog een invulling wordt gegeven aan natuurontwikkeling.

Ter versterking daarvan wordt een deel van het voorliggende perceel, grenzend aan het evenemententerrein, eveneens ingezet voor de aanplant van een voedselbos met fruitbomen en – struiken en een rustpuntje met uitzicht over het open akkercomplex met een uitlegtafel over de cultuurhistorische waarden.

De fruitbomen refereren ook aan de boomgaarden die van oudsher bij de zelfvoorzienende boerderijen en woonhuizen lagen en mede de groene overgangen tussen bebouwing en buitengebied vormden en in de afgelopen decennia ook als productiemiddel in dit gebied aanwezig waren.

Logische begrenzing westgrens kern Oeffelt

Uitgangspunt is dat de landschappelijke inpassing zodanig vorm gegeven is dat het niet meer logisch is om nog verder in westelijke richting uit te breiden. Hiermee wordt dan de rest van het cultuurhistorisch akkercomplex beter begrensd en beschermd.

2.3 Functies

Zoals in voorgaande paragraaf is te lezen wordt het plangebied ingericht ten behoeve van de functie van die van een brandweerkazerne en voor een groot deel voor de landschappelijke inpassing en compensatiegebied. Eerstgenoemd gedeelte krijgt een bedrijfsfunctie, de landschappelijke inpassing een groenfunctie en het compensatiegebied een bestemming 'natuur'.

3. BELEIDSKADER

3.1 Rijk

3.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) is begin 2012 in werking getreden en geeft weer de volgende ambities voor Nederland die inspelen op de (inter-)nationale ontwikkelingen die de ruimtelijke en mobiliteitsopgaven bepalen richting 2040.

- Nederland behoort in 2040 tot de top 10 concurrerende landen van de wereld door een goede ruimtelijk-economische structuur voor een excellent vestigingsklimaat voor bedrijven en kenniswerkers. Dit betekent o.a. een optimale internationale bereikbaarheid van stedelijke regio's in 2040 en uitstekende logistieke verbindingen van de mainports Rotterdam en Schiphol, brainport Zuidoost Nederland en de greenports met Europa en de rest van de wereld.
- De gebruikers van de wegen, spoorwegen en vaarwegen beschikken in 2040 over optimale ketenmobiliteit door een goede verbinding van de verschillende mobiliteitsnetwerken via multimodale knooppunten (voor personen en goederen) en door een goede afstemming van infrastructuur en ruimtelijke ontwikkeling.
- De woon- en werklocaties in steden en dorpen sluiten in 2040 aan op de (kwalitatieve) vraag en locaties voor transformatie en herstructurering worden zoveel mogelijk benut.
- Nederland biedt in 2040 zijn inwoners een veilige en gezonde leefomgeving met een goede milieukwaliteit, zowel in stedelijk als landelijk gebied. Daarnaast is Nederland in 2040 blijvend beschermd tegen overstromingen en heeft Nederland de bestaande (inter-)nationale unieke cultuurhistorische waarden en een natuurnetwerk dat de flora- en faunasoorten in stand houdt.
- Nederland kent in 2040 een robuust internationaal energienetwerk en de energietransitie is substantieel ver gevorderd.

Het Rijk formuleert drie hoofddoelen om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur.
- Het verbeteren, in stand houden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat.
- Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

3.1.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Het op 30 december 2011 in werking getreden Besluit algemene regels ruimtelijk ordening (Barro) beschrijft een aantal projecten en stel per project regels waaraan bestemmingsplannen moeten voldoen. Het gaat onder meer de volgende nationale belangen:

1. Project Mainportontwikkeling Rotterdam;
2. Rijkswaarsewegen;
3. Defensie;
4. Natuurnetwerk Nederland;
5. Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde;
6. Hoofdwegen en landelijke spoorwegen;
7. Elektriciteitsvoorziening;
8. Buisleidingen van nationaal belang voor vervoer van gevaarlijke stoffen;
9. Primaire waterkeringen buiten het kustfundament;
10. Kustfundament;
11. Grote rivieren;
12. Waddenzee en waddengebied;
13. IJsselmeergebied (uitbreidingsruimte);
14. Ruimtereservering parallelle Kaagbaan.

Sinds 1 oktober 2012 gelden er via het Barro landelijke regels voor het bestemmen van primaire waterkeringen en de bijbehorende beschermingszones.

3.1.3 Nationaal Waterplan en Nationaal Bestuursakkoord Water

In december 2009 heeft het kabinet het **Nationaal Waterplan** vastgesteld. Dit plan geeft op hoofdlijnen aan welk beleid het Rijk in de periode 2009-2015 voert om te komen tot een duurzaam waterbeheer. Het Nationaal Waterplan is opgesteld op basis van de Waterwet die met ingang van 22 december 2009 van kracht is. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie. De klimaatverandering en de daarmee samenhangende stijging van de zeespiegel, nattere winters en hogere neerslagintensiteiten in de zomerperiodes vragen een ander waterbeheer in de 21^e eeuw en meer ruimte voor water. Het **Nationaal Bestuursakkoord Water**, afgesloten in 2003, geactualiseerd in 2008 en met een looptijd tot 2015, en het Bestuursakkoord Waterketen dat in 2007 is afgesloten met een looptijd tot 2011, hebben de basis gelegd voor het huidige Bestuursakkoord Water (2011). Rijk, provincies, waterschappen en gemeenten hebben afgesproken dat de regionale watersystemen in 2015 op orde moeten zijn. Samenwerking en afstemming tussen de overheden is hierbij erg belangrijk. In het NBW is afgesproken dat water een medesturend aspect is binnen de ruimtelijke ordening en dat het watersysteem 'op orde' moet worden gebracht. Dit betekent dat het watersysteem robuust en veerkrachtig moet zijn en moet voldoen aan de normen voor wateroverlast, nu en in de toekomst. De watertoets vormt hierbij een waarborg voor de inbreng van water in de ruimtelijke ordening. Een bijlage bij het NWP is het stroomgebiedbeheerplan (SGBP) voor de Maas. Dit beheerplan geeft onder meer een beschrijving van het stroomgebied Maas, de doelen voor de oppervlakte- en grondwaterlichamen en een samenvatting van de maatregelen die genomen gaan worden.

3.1.4 Het Nationaal Milieubeleidsplan 4 (NMP4)

In 2001 verscheen de kabinetsnota 'Een wereld en een wil: werken aan duurzaamheid', beter bekend als het vierde Nationaal Milieubeleidsplan (NMP4). In dit beleidsplan wordt voor zeven grote milieuproblemen beschreven dat over dertig jaar forse moeilijkheden worden verwacht wanneer nationaal en internationaal ingrijpen uitblijft:

- verlies aan biodiversiteit
- klimaatverandering
- overexploitatie van natuurlijke hulpbronnen
- bedreigingen van de gezondheid
- bedreigingen van de externe veiligheid
- aantasting van de leefomgeving
- mogelijk onbeheersbare risico's.

In NMP4 licht het kabinet het te voeren milieubeleid toe. Het NMP4 wil een einde maken aan het afwentelen van milieulasten op de generaties na ons en op mensen in arme landen. Want met de huidige manier van produceren en consumeren schuiven we nog steeds onze milieulasten door naar anderen. Volgens het NMP moet het lukken binnen 30 jaar te zijn overgestapt naar een duurzaam functionerende samenleving.

3.1.5 Wet veiligheidsrisico's.

In de Wet veiligheidsrisico's (Wvr) en het Besluit veiligheidsrisico's (Bvr) zijn de normtijden voor de opkomst van de brandweer formeel verankerd. Waar in het verleden sprake was van streefwaarden, zijn de tijden nu bindend alleen onder strikte voorwaarden kan hiervan worden afgeweken. Door het ministerie van veiligheid en justitie is een plan van aanpak 'opkomst tijd van de brandweer' opgesteld waarmee een belangrijke indicator voor het niveau van de brandweerbereikbaarheid is vastgesteld. Voor elke vrijwillige brandweerkazerne geldt een theoretisch uitruktime van 4,5 minuten. Van de omliggende posten Boxmeer, Cuijk, Haps en Gennep zijn de opkomsttijden van 8 minuten vanuit die post aangegeven naar de kern Oeffelt als men daar zou uitrukken als in Oeffelt geen brandweerkazerne zou zijn. Voor de gehele kern Oeffelt en het gehele deel Oeffelt naar Cuijk vindt dan een overschrijding van de normtijd plaats. "Dit is absoluut onverantwoord" aldus de regionale brandweer.

Door in Oeffelt een brandweerkazerne te behouden wordt voldaan aan de Wet Veiligheidsrisico's.

3.1.6 Conclusie

Het rijksbeleid heeft geen specifieke gevolgen voor het plangebied, respectievelijk wordt voldaan aan de landelijke regelgeving ten aanzien van de veiligheidsrisico's.

3.2 Provincie

3.2.1 Structuurvisie Noord-Brabant

De Wet ruimtelijke ordening vraagt overheden om hun belangen duidelijk in een structuurvisie te definiëren. Provinciale Staten van Noord-Brabant hebben daartoe in 2010 de Structuurvisie ruimtelijke ordening vastgesteld. Op 19 maart 2014 is de Structuurvisie ruimtelijke ordening 2014 in werking getreden. Deze Structuurvisie is een actualisatie van de visie die in 2010 werd vastgesteld. Belangrijke beleidswijzigingen hebben betrekking op de realisatie van natuur en de transitie naar zorgvuldige veehouderij in Brabant. De structuurvisie is opgebouwd uit twee delen en een uitwerking.

Deel A bevat de hoofdlijnen van beleid. Hierin heeft de provincie haar belangen gedefinieerd en ruimtelijke keuzes gemaakt. Deze belangen en keuzes zijn gebaseerd op trends en ontwikkelingen. Ook beschrijft de provincie vanuit welke filosofie ze haar doelen wil bereiken. Die is: “samenwerken aan kwaliteit”. De provincie realiseert haar doelen op vier manieren: door regionaal samen te werken, te ontwikkelen, te beschermen en te stimuleren.

In deel B beschrijft de provincie vier ruimtelijk structuren: de groenblauwe mantel, het landelijk gebied, de stedelijke structuur en de infrastructuur. Voor iedere structuur formuleert de provincie ambities en beleid. Per beleidsdoel is aangegeven welke instrumenten de provincie inzet om haar doelen te bereiken.

De provincie heeft geen aparte ruimtelijke visie op het landschap ontwikkeld, maar geeft haar visie op het landschap vorm in de “uitwerking gebiedspaspoorten”. Daarin beschrijft de provincie welke landschapskenmerken zij op regionaal niveau van belang vindt en hoe deze kunnen worden versterkt. Er zijn ook deelstructuurvisies opgesteld voor specifieke onderwerpen.

3.2.2 Verordening ruimte Noord Brabant

Een structuurvisie is niet direct juridisch bindend voor burgers en overheden. Toch kan het in het kader van de ruimtelijke ordening van provinciaal belang zijn om bepaalde aspecten veilig te stellen. De provincie heeft daartoe een Verordening ruimte Noord Brabant opgesteld, de juridische vertaling van de Structuurvisie. De op 18 maart 2014 in werking getreden Verordening ruimte Noord Brabant bevat in hoofdzaak algemene regels die de gemeente in acht moet nemen bij het opstellen van met name bestemmingsplannen buiten het stedelijk gebied.

De beoogde locatie is buiten bestaand stedelijk gebied gelegen, i.c. in de Groenblauwe mantel. In principe is het vestigen van een niet-agrarische functie op grond van artikel 6.10 mogelijk tot maximaal 5.000 m². Echter de definitie van “vestiging” geeft aan dat hieronder wordt verstaan het mogelijk maken van een ruimtelijke ontwikkeling, die op grond van het geldende planologische regime niet is toegelaten, op het bouwvlak van een bestaand bouwperceel. In casu is geen sprake van een bestaand bouwperceel en is vestiging op grond van genoemde verordening niet mogelijk. Echter zal voordat het bestemmingsplan wordt vastgesteld eerst aan Gedeputeerde Staten verzocht worden de begrenzing van bestaand stedelijk dusdanig te wijzigen dat de projectlocatie binnen bestaand stedelijk gebied komt te liggen. Dan is de Verordening ruimte Noord Brabant niet meer van toepassing.

Bevordering ruimtelijke kwaliteit

Het bevorderen van de ruimtelijke kwaliteit is in de Structuurvisie Noord-Brabant benoemd als een van de principes voor ruimtelijke ontwikkeling. Aandachtspunten daarbij zijn:

- zorgvuldig ruimtegebruik: een verbod voor nieuwvestiging, herstructureren, inbreiding
- concentreren van bebouwing en voorzieningen
- rekening houden met omliggende functies en waarden
- verbeteren van landschap (in brede zin van het woord).

Indien genoemde verordening wel mogelijkheden zou hebben geboden bepaalt artikel 3.2 van de Verordening ruimte Noord Brabant dat een bestemmingsplan dat een ruimtelijke ontwikkeling (wijziging/uitbreiding van de bestemming) mogelijk maakt, tevens gepaard gaat met een kwaliteitsverbetering van het landschap. De wijze waarop dit dient te gebeuren is vastgelegd in de Regeling Kwaliteitsverbetering van het landschap gemeente Boxmeer 2016. Om te voorkomen dat voor elke ruimtelijke

ontwikkeling, hoe gering ook, een kwaliteitsverbetering noodzakelijk is zijn 3 categorieën vastgesteld voor de vereiste kwaliteitsverbetering in relatie tot de impact van de ruimtelijke ontwikkeling. Bij categorie 1 is er sprake van geen of een verwaarloosbare impact en is geen tegenprestatie vereist. Bij categorie 2 gaat het om een beperkte impact en kan worden volstaan met een goede landschappelijke inpassing. Onder categorie 3 vallen alle gevallen die niet onder categorie 1 of 2 vallen. Bij categorie 3 dient sprake te zijn van een berekende kwaliteitsverbetering van het landschap (20% van de grondwaarde-vermeerdering). Het omzetten van de bestemming “agrarijch” naar “bedrijf” valt onder categorie 3.

De gemeente is van oordeel dat, ondanks het feit dat na de grenswijziging van bestaand stedelijk gebied de Verordening ruimte Noord Brabant niet meer van toepassing is, bij deze ontwikkeling van de projectlocatie gedaan moet worden alsof artikel 3.2 Verordening ruimte Noord Brabant nog van toepassing is.

Zorgplicht voor ruimtelijke kwaliteit

De provincie vraagt aan de gemeenten om bij ruimtelijke ontwikkelingen aan te geven hoe wordt gezorgd voor behoud en bevordering van de ruimtelijke kwaliteit door een zorgplicht op te nemen. Dit betekent dat eerst gekeken wordt naar mogelijkheden voor intensivering op of hergebruik binnen bestaand stedelijk gebied. Ook in het buitengebied is ruimte voor hergebruik als gevolg van de verwachting dat een aanzienlijk deel van de agrarische bedrijven in de nabije toekomst hun bedrijfsvoering beëindigen. Een goede landschappelijke inpassing maakt deel uit van de zorg voor het behoud en de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit.

De brandweerkazernelocatie ligt op de rand tussen dorp en landschap. Vanuit de waarden van het cultuurhistorisch landschap en de cultuurhistorische structuur is het beeld op het dorp vanuit dit landschap een belangrijk aandachtspunt. Op de rand tussen dorp en open landschap dient het contrast tussen beide elementen sterk/versterkt te zijn. Een dergelijke contrastrijke plek kan tevens een punt zijn waar de beleving van het cultuurhistorisch landschap vergroot kan worden.

Er is niet meer echt sprake van een historisch verkavelingspatroon: in de afgelopen decennia hebben er een flink aantal opsplitsingen en wijzigingen in de perceelsgrenzen plaatsgevonden. Het lijkt erop dat een oud pad dat ten oosten van de brandweerkazernelocatie heeft gelegen, bij deze wijzigingen verloren is gegaan.

Ten oosten van de voorliggende brandweerkazernelocatie, tussen het aangrenzende woonperceel en het loonwerkersbedrijf en de champignonloodsen ligt het evenemententerrein van Oeffelt. Dit is nu een grasvlakte, omzoomd door bomen en struiken.

Van oudsher werden de dorpen “afgemaakt” door achterkanten van vaak agrarische wooneenheden met grote tuinen. Deze tuinen, het boerenerf, waren vaak voorzien van (fruit)bomen waardoor de dorpsranden zacht waren vormgegeven. Deze zachte overgang ontbreekt nu. Completering van de groenstructuur zou op een dergelijke wijze tegelijkertijd de zachte dorpsrand terugbrengen. Dit principe is ook in de Structuurvisie gemeente Boxmeer opgenomen.

De omgeving van de voorliggende locatie heeft in de afgelopen decennia flink wat veranderingen ondergaan: de bebouwing ten behoeve van wonen en werken is ten oosten van de locatie flink toegenomen. De beoogde brandweerkazernelocatie grenst direct aan het bestaand stedelijk gebied zoals dat in de Verordening ruimte Noord Brabant is vastgelegd.

De grootschalige loodsen van het loonwerkersbedrijf en de champignonteelt zijn vanuit het buitengebied direct zichtbaar. Dit is geen passende vormgeving van de relatie tussen dorp en buitengebied: volgens de structuurvisie is een zachte, groene overgang passend.

De bestaande lokale groen structuur is incompleet en de verschillende groenelementen zijn niet allemaal met elkaar verbonden.

De brandweerkazerne wordt op een logische locatie, direct aansluitend op de bestaande stedelijke ontwikkelingen voorzien.

Met de ontwikkeling van de brandweerkazerne als drager kan de kern Oeffelt een zachte dorpsrand terugkrijgen waardoor de cultuurhistorische kwaliteit, de tegenstelling tussen het open akkercomplex en het besloten dorp, wordt versterkt. Met het terugbrengen van een voetpad en het maken van de juiste plantenkeuze, kunnen flora en fauna en extensief recreatief medegebruik een aanvulling krijgen.

De beperkte inperking van het historisch akkercomplex wordt ruimschoots gecompenseerd door de kwaliteitsverbeteringen van het landschap.

Kwaliteitsverbetering van het landschap

In de hoofdstukken 2.1 (Ontwikkeling) en 2.2 (Ruimtelijke structuur) wordt uitgebreid beschreven op welke gronden en op welke manier de kwaliteitsverbetering wordt uitgevoerd.

Regeling Kwaliteitsverbetering van het landschap gemeente Boxmeer 2016

Na grenswijziging van bestaand stedelijk gebied is de Verordening ruimte Noord Brabant niet meer van toepassing. De gemeente is van oordeel dat, ondanks het feit dat na grenswijziging van bestaand stedelijk gebied de Verordening ruimte Noord Brabant niet meer van toepassing is, bij de ontwikkeling van de projectlocatie gedaan moet worden alsof artikel 3.2 Verordening ruimte Noord Brabant wel nog van toepassing is.

Het wijzigen van de huidige bestemming “agrarisch” naar 0,21 ha “bedrijf” betekent dat over 0,21 ha de kwaliteitsverbetering van toepassing is. Deze 2.100 m² hebben thans de bestemming “agrarisch”. In de Regeling Kwaliteitsverbetering van het landschap gemeente Boxmeer 2016 is de waarde van de bestemming “bedrijf” vastgesteld op €100,-- per m². De waarde van de bestemming “agrarisch” is vastgesteld op € 5,-- per m². Een verschil van € 95,-- per m². Hiermee rekening houdende is bij wijziging van de bestemming “agrarisch” naar “bedrijf” een kwaliteitsverbetering vereist van $2.100 \times € 95,-- \times 20\% = € 39.900,--$. Ten behoeve van kwaliteitsverbetering zal een voedselbos en een groenzone worden aangelegd met een gezamenlijke oppervlakte van 6.100 m².. Aankoopkosten van 6.100 m² agrarische grond vertegenwoordigt een waarde van $6.100 \times € 5,-- = € 30.500,--$.

In genoemde strook grond zal met groter plantmateriaal worden gewerkt dan gebruikelijk om snel een landschappelijke inpassing te krijgen. Kosten hiervan (plantmateriaal + grondbewerking en aanplant) worden geraamd op € 3,-- per m², derhalve een bedrag van $6.100 \times € 3,-- = € 18.300,--$. De totale kosten van de landschappelijke inpassing bedragen daarmee € 48.800,--. Dit bedrag is groter dan de vereiste € 39.900,-- waarmee wordt voldaan aan de Regeling Kwaliteitsverbetering van het landschap gemeente Boxmeer 2016.

Herbegrenzing stedelijk gebied.

Tegelijkertijd met de vaststellingsprocedure van dit bestemmingsplan is Gedeputeerde Staten verzocht de begrenzing van het stedelijk gebied te herzien. Zie daartoe bijgevoegde notitie “onderbouwing wijziging grens stedelijk gebied t.b.v. brandweerkazerne juni 2018”.

3.3 Regio

3.3.1 Waterbeheerplan 2016-2021 Waterschap Aa en Maas

Het beleid van het waterschap Aa en Maas is vastgesteld in het Waterbeheersplan 2016 - 2021. Dit plan kent de volgende hoofddoelstelling: 'Het ontwikkelen, beheren en in stand houden van gezonde en veerkrachtige watersystemen, die ruimte bieden aan een duurzaam gebruik voor mens, dier en plant en waarbij de veiligheid is gewaarborgd.' Voor een duurzaam waterbeheer hanteert het waterschap een vijftal doelstellingen:

- zorg voor een duurzame watervoorziening
- zorg voor een veilig en bewoonbaar gebied (minimaliseren van wateroverlast)
- zorg voor gezond, natuurlijk en schoon water
- vergroten van de ecologische en landschappelijke betekenis van water (belevingswaarde)
- optimaliseren van de inspanningen voor de waterbeheerder.

3.3.2 Keur 2015

De Keur is een aanvulling op regels uit de Waterwet en is van toepassing op de rivieren, beken, sloten, grondwater en waterkeringen die in beheer bij het waterschap. Maar ook op alle sloten en watergangen die eigendom zijn van anderen (o.a. agrariërs, tuinders). De voorschriften in de Waterwet en de Keur geven aan wat wel en niet mag en welke plichten er zijn. Denk aan activiteiten zoals het lozen in oppervlaktewater, het onttrekken van grondwater, het dempen van een sloot, of het plaatsen van een duiker of brug. Medewerkers van het waterschap controleren de naleving van de Keur en overtredingen worden bestraft.

3.3.3 Duurzaamheidsplan 2016 – 2020.

Op 15 september 2016 heeft de raad van Boxmeer het duurzaamheidsplan 2016-2020 vastgesteld.

De twee belangrijkste ambities daarbij zijn:

1. Energieneutraal Boxmeer in 2045; naar Nul op de Meter;
2. Klimaatbestendig Boxmeer in 2030.

Ad. 1 Voor de realisatie van een nieuwe brandweerkazerne betekent dit dat het nieuwe gebouw aan de volgende duurzaamheidseisen moet voldoen:

- a. EPC eis wordt vervangen door BENG. Aandeel hernieuwbare energie voor overheidsgebouwen moet in 2019 50% zijn;
- b. Gemeente moet 100% duurzaam inkopen (alle overheden). Dus ook bij het realiseren van nieuwbouw (niet alleen in de gebruiksfase);
- c. Daarnaast moeten alle gemeentelijke gebouwen gebruik maken van groene energie of zelf duurzame energie opwekken.

Ad. 2 Klimaatbestendige nieuwbouw

Denk aan het realiseren van de volgende klimaatmaatregelen:

1. Voorkomen van hittestress door te werken met gevelgroen, groene erfafscheidingen en groene daken te realiseren.
Alle voordelen van groene daken op een rijtje:
 - Gebouwen worden beschermd tegen UV straling, waardoor opwarming van het gebouw via het dak minder wordt.
 - Regenwater wordt afgevangen en benut.
 - Het dak gaat langer mee.
 - Fijnstof en CO2 worden opgevangen.
 - Groene daken bieden een fraai uitzicht voor de omgeving.
 - Groene daken en gevels dempen geluid, zowel binnen als buiten.
 - Verbetert de biodiversiteit, ze biedt leefruimte en voedsel aan insecten en vogels.
2. Meervoudig ruimtegebruik of functiemenging: waterberging combineren met andere functies.
3. Bijdragen aan de lokale biodiversiteit door:
 - Inzaaien van bloemen- en of kruidenmengsels (in natuurlijke wadi's). Meer natuurlijk vormgegeven wadi's kunnen een rol spelen als ecologische verbindingszone in de buurt.

- Inzaaien met een bloemmengsel is niet alleen fraai om te zien, maar biedt tevens dekking voor zich verplaatsende kleine zoogdieren, amfibieën en insecten zoals dagvlinders, bijen en sprinkhanen.
 - Het toepassen van meerdere boomsoorten met elk hun eigen kenmerken (er is een variatie aan soorten met bijzondere kenmerken als meerstammige bomen, bloei, blad-, herfstkleur en vruchtdracht) draagt bij aan de lokale biodiversiteit. Daarnaast zorgt een diversiteit aan soorten voor minder problemen qua aantastingen en draagt het ook bij aan het bijzondere karakter van een plek.
4. Gebruik maken van waterdoorlatende verhardingsmaterialen en minimaliseren van verhard oppervlak.
 5. Realiseren van groene parkeerplaatsen.

Deze ambities zullen bij de uitwerking van het plan worden nagestreefd.

3.3.4 Beleidsvisie externe veiligheid gemeenten Land van Cuijk

Samen met de gemeenten in het land van Cuijk is een tweede regionale beleidsvisie externe veiligheid opgesteld. De beleidsvisie richt zich op het beheersen van externe veiligheidsrisico's in de vijf gemeenten. In de visie van de gemeenten in het Land van Cuijk moeten groepsrisico-vraagstukken integraal, dat wil zeggen in onderlinge afstemming tussen alle betrokken beleidsvelden, worden beoordeeld. Pas wanneer de verantwoording met de volwaardige inbreng van alle beleidsvelden heeft plaatsgevonden, kan sprake zijn van integrale besluitvorming. Voorwaarde om dit te bereiken is dat alle aspecten vroeg in het planvormingsproces worden meegenomen. In deze beleidsvisie zijn de risicosituaties geprioriteerd aan de hand van criteria die voor de ruimtelijke ordening, milieubeheer en rampenbestrijding belangrijk zijn. Deze prioritering kan bij de beoordeling van lokale initiatieven en ontwikkelingen richting geven aan de interne advisering bij de gemeenten.

3.4 Gemeente

3.4.1 Geluid.

In het kader van een goede ruimtelijke ordening dient een acceptabel woon- en leefklimaat gewaarborgd te worden. Hierbij wordt aansluiting gezocht bij de beoordelingssystematiek volgens het Activiteitenbesluit milieubeheer en de daarin opgenomen uitzonderingen en het in aanvulling daarop geldende gemeentelijke geluidbeleid opgenomen in de nota gebiedsgericht geluidbeleid van de gemeente Boxmeer.

In afwijking op het Activiteitenbesluit worden, in het kader van de ruimtelijke onderbouwing en de beoordeling van het te verwachten woon- en leefklimaat worden alle bronnen en activiteiten meegenomen.

In aanvulling op de beoordeling van het directe geluid veroorzaakt door de activiteiten en bronnen op de inrichting vindt tevens een beoordeling plaats van de indirecte hinder veroorzaakt door het verkeer van en naar de inrichting. Voor de beoordeling van de indirecte hinder wordt aansluiting gezocht bij de circulaire 'Geluidhinder veroorzaakt door het wegverkeer van en naar de inrichting; beoordeling in het kader van de vergunningverlening op basis van de Wet milieubeheer' van 29 februari 1996.

De gehanteerde beoordelingssystematiek sluit aan bij de beoordelingssystematiek volgens de VNG-publicatie bedrijven en milieuzonering, waarbij de stappen zijn vervangen door de ambitiewaarden en basiswaarden zoals opgenomen in de nota gebiedsgericht geluidbeleid van de gemeente Boxmeer.

Door de Omgevingsdienst Noord-Oost Brabant is op 23 maart 2017 een haalbaarheidsonderzoek uitgevoerd om vast te stellen of de beoogde locatie voor de brandweerkazerne aan de Hapseweg in Oeffelt, geschikt is uit akoestisch oogpunt. Het betreft een oriënterend onderzoek zonder verdere informatie over de beoogde indeling van het terrein, een indicatieve situatie is gemodelleerd. Ondanks dat niet in alle gevallen aan de (voorkeurs)grenswaarden wordt voldaan, kan toch gesteld worden dat de onderzochte locatie aan de Hapseweg geschikt is als nieuwe locatie voor de brandweerkazerne voor Oeffelt.

Bij deze conclusie is het volgende overwogen:

- De locatie ligt op redelijke afstanden tot de dichtstbijzijnde woningen aan de Hapseweg;
- Door een doordachte indeling van het terrein waarbij een akoestisch adviseur betrokken wordt, kan door afschermingen, overkappingen en dergelijke de geluidbelasting op de woningen in de omgeving beperkt worden;
- Het betreft een relatief gering aantal activiteiten van 40 uitrukken en 40 oefeningen (theorie en praktijk) per jaar. Waarbij toetsing aan de basiswaarden uit het geluidbeleid naar verwachting voldoende bescherming biedt;
- Hinder ten gevolge van een brandweerkazerne is moeilijk te voorkomen omdat het gebruik van sirenes nu eenmaal onlosmakelijk met deze inrichtingstypen verbonden is;
- Onderzocht kan worden of door aanvullende maatregelen, zoals het plaatsen van een verkeersregelinstallatie, het gebruik van de sirenes bij het oprijden van de Hapseweg beperkt kan worden;
- Oefeningen met kettingzaag/slijptol en dergelijke kunnen wellicht beoordeeld worden als incidentele bedrijfssituatie of kunnen in pandig, of elders uitgevoerd worden. Nadere afstemming en onderzoek kunnen hiervoor plaatsvinden;
- De overschrijdingen van de grenswaarden voor indirecte hinder en de grenswaarde voor de maximale geluidniveaus in de nachtperiode vinden beiden plaats in de uitruksituatie. De Handreiking en het Activiteitenbesluit geven beide ruimte om bij de beoordeling van deze aspecten de indirecte hinder en maximale geluidniveaus ten gevolge van uitruk van hulpdiensten buiten beschouwing, danwel apart genormeerd mag worden.

Op basis van dit onderzoek is te verwachten dat met een goed ontwerp en akoestische voorzieningen op de inrichting en het openbaar terrein de locatie bestemd kan worden voor de beoogde functie. Bij de verdere detaillering van het bouw- en inrichtingsplan zullen bovengenoemde overwegingen worden meegenomen waarna door middel van aanvullend akoestisch onderzoek de daadwerkelijke geluiduitstraling van de kazerne vastgesteld en beoordeeld wordt.

3.4.2 Gemeentelijk waterplan

Het gemeentelijk waterplan beschrijft de visie op water in samenhang voor het gehele watersysteem en de waterketen. Op 6 augustus 2013 heeft het college van B & W het waterplan-projectenboek 2014-2016 vastgesteld. Dit uitvoeringsprogramma is in zeer nauwe samenwerking met het

waterschap Aa en Maas opgesteld. Samen met het waterschap streeft de gemeente Boxmeer ernaar om gezamenlijke waterdoelen en streefbeelden voor het totale watersysteem en de totale waterketen tegen de laagst mogelijke maatschappelijke kosten te realiseren.

De gemeente wil op zijn minst voldoen aan de verplichtingen die vanuit hogere overheden op de gemeente afkomen: de Europese Kaderrichtlijn Water, het Nationaal Bestuursakkoord Water (Stedelijke wateropgave), de "Wet gemeentelijke watertaken" etc. In het waterplan zijn zeven waterdoelen geformuleerd:

1. Een veilig en gezond (grond)watersysteem in 2015.
2. Een veerkrachtig en duurzaam (grond)watersysteem in 2015.
3. Een optimaal functionerende waterketen in 2015.
4. Water als ordenend principe.
5. Recreatie en educatie.
6. Effectieve waterorganisatie.
7. Waterbewustzijn en watercommunicatie.

Het beleid van het waterschap Aa en Maas is vastgesteld in het Waterbeheersplan 2010 - 2015.

Dit plan kent de volgende hoofddoelstelling: 'Het ontwikkelen, beheren en in stand houden van gezonde en veerkrachtige watersystemen, die ruimte bieden aan een duurzaam gebruik voor mens, dier en plant en waarbij de veiligheid is gewaarborgd.'

Voor een duurzaam waterbeheer hanteert het waterschap een vijftal doelstellingen:

- zorgen voor een duurzame watervoorziening;
- streven naar flexibele en veerkrachtige watersystemen;
- minimaliseren van wateroverlast;
- vergroten van de ecologische en landschappelijke betekenis van water (belevingswaarde);
- optimaliseren van de inspanningen voor de waterbeheerder.

Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen hanteert het waterschap een aantal beleidsuitgangspunten ten aanzien van het duurzaam omgaan met water, die van belang zijn als vertrekpunt van het overleg tussen initiatiefnemer en waterbeheerder. Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen dient de initiatiefnemer invulling te geven aan onder andere deze beleidsuitgangspunten:

- Gescheiden houden van vuil water en schoon hemelwater.

Het vuile (afval) water dient te worden afgevoerd via de riolering. Voorkomen moet worden dat het schone hemelwater op de riolering wordt gezet.

- Doorlopen van de afwegingsstappen 'hergebruik, infiltratie, buffering en afvoer'.

Hergebruik van hemelwater wordt vooral overwogen bij grootschalige voorzieningen als scholen, kantoorgebouwen e.d. Voor woningen wordt dit, ook gezien de ervaringen met grijswatersystemen, niet gestimuleerd. Binnen grondwaterbeschermingsgebieden kunnen door de grondwaterbeheerder aanvullende kwalitatieve eisen gesteld worden in de Provinciale

Milieu Verordening. Ook kan een vergunning van de grondwaterbeheerder nodig zijn.

- Hydrologisch neutraal bouwen.

De natuurlijke Gemiddeld Hoogste Grondwaterstand (GHG) mag niet verlaagd worden en bij transformatie van landelijk naar bebouwd gebied mag de oorspronkelijke landelijke afvoer in de normale situatie niet overschreden worden.

- Water als kans.

Water kan een meerwaarde aan een plan geven. Zo is 'wonen aan het water' zeer gewild. Ook een mooie waterpartij met bijbehorend groen wordt door velen gewaardeerd.

- Meervoudig ruimtegebruik.

De toegenomen ruimtevraag vanuit water heeft een 'verlies' van m² tot gevolg. Dit verlies kan beperkt worden door de ruimte bij de inrichting van een plangebied voor meerdere doeleinden te gebruiken. Een flauw talud kan gebruikt worden als onderhoudsstrook of voor recreatieve doeleinden.

- Voorkomen van vervuiling.

Om verontreiniging van bodem of oppervlaktewater te voorkomen, moet het toepassen van uitlogende of uitspoelbare materialen zoveel mogelijk voorkomen worden.

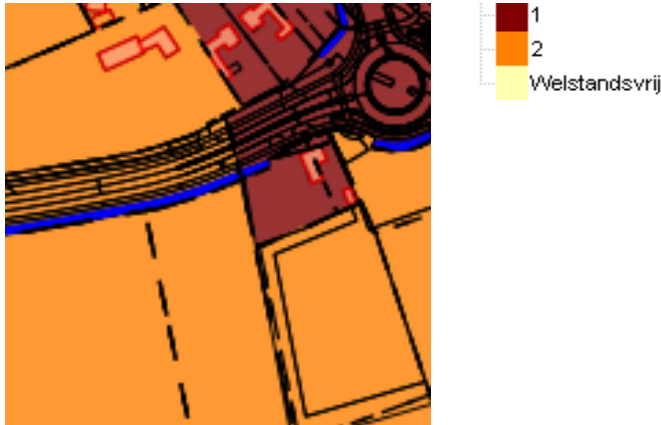
Met behulp van recent ontwikkelde tool hydrologisch neutraal ontwikkelen (HNO-tool) is, rekening houdend met locatie specifieke omstandigheden (geschatte gegevens over verhard oppervlak, GHG en de k-waarde) een maatgevende berging berekend van 54 m³ (bui T = 10+10%) waarbij een hoeveelheid hemelwater van 75 m³ (bui T = 100+10%) niet voor wateroverlast binnen het plangebied of bij derden mag resulteren.

Bij de nadere uitwerking van het bouw- en inrichtingsplan wordt rekening gehouden met de hiervoor vermelde uitgangspunten en streefwaarden.

3.4.3 Welstandsnota 2014

Op 1 januari 2003 is de Woningwet gewijzigd. Een van de wijzigingen had betrekking op de uitoefening van het welstandstoezicht. Ingevolge de Woningwet moeten bouwplannen beoordeeld worden op basis van vooraf vastgelegde welstandscriteria waarin zo concreet mogelijk moet staan wat het criterium 'redelijke eisen van welstand' inhoudt. De beleidsregels van de gemeente Boxmeer zijn in 2004 vastgelegd in de Welstandsnota, die op 16 juli 2014 vervangen is door de op 3 juli 2014 door de gemeenteraad vastgestelde Welstandsnota 2014.

In de Welstandsnota 2014 zijn drie welstandsniveaus te onderscheiden:

Figuur 8: uitsnede kaart welstandsnota

De beoogde locatie van de nieuwe brandweerkazerne is gelegen binnen de contouren waarvoor het welstandsniveau 2 van toepassing is. Er is geen reden om daar verandering in aan te brengen. De welstandsnota behoeft op dit onderdeel niet te worden aangepast.

4. UITVOERINGSASPECTEN

4.1 Milieuaspecten

4.1.1 Bedrijfshinder

In de publicatie “bedrijven en milieuzonering” (editie 2009) van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) zijn indicatieve richtafstanden voor woningbouw nabij verschillende typen bedrijven opgenomen. De richtafstanden gelden tussen enerzijds de grens van de bestemming die bedrijven (of andere milieubelastende functies) toelaat en anderzijds de uiterste situering van de gevel van een woning die volgens het bestemmingsplan of via vergunningsvrij bouwen mogelijk is.

De brandweerkazerne betreft een milieubelastende functie. Op grond van de VNG-publicatie geldt voor een brandweerkazerne een richtlijnafstand voor geluid van 50 meter ten opzichte van een rustige woonwijk. Vanwege de ligging van het gebied langs de hoofdstructuur, namelijk de Hapseweg (N 264) kan het gebied in plaats van rustig gebied bestempeld worden als een gemengd gebied. De richtlijnafstand kan in dat geval met één afstandstap worden verminderd. Tussen gevoelige functies, zoals woningen en de nieuwe brandweerkazerne dient dan een afstand van 30 meter gewaarborgd te zijn. Omdat de afstand van de kazerne tot de dichtst bij gelegen woningen, naast, respectievelijk, aan de overzijde van de Hapseweg circa 40 meter is, is door de Omgevingsdienst Noord-Oost Brabant een akoestisch onderzoek verricht. Kortheidshalve wordt verwezen naar Hoofdstuk 3.4.1 van deze toelichting waaruit blijkt dat ondanks dat niet in alle gevallen aan de (voorkeurs)grenswaarden wordt voldaan, toch gesteld kan worden dat de onderzochte locatie aan de Hapseweg geschikt is als nieuwe locatie voor de brandweerkazerne voor Oeffelt

4.1.2 Bodemkwaliteit

De gemeente Boxmeer sluit in haar lokale bodembeleid aan bij het Besluit bodemkwaliteit en zet in op duurzaam gebruik van de ondergrond om de milieudoelstellingen zoals door de Rijksoverheid onder andere om te komen tot een afname van de CO₂-uitstoot, een beheersing van (eventueel) aanwezige bodemverontreiniging per 2030 (landsdekkend beeld) het inzichtelijk maken van de diverse grondstromen en het tegengaan van verspreiding van bodemverontreiniging. Met het gemeentelijk bodembeleid worden mogelijkheden geschapen om binnen het gemeentelijke beheersgebied op een milieuverantwoordelijke wijze met zo min mogelijk financiële consequenties secundaire grondstoffen opnieuw te gebruiken.

Het bodembeleidsplan heeft betrekking op het grondgebied van de gemeente Boxmeer en biedt een overkoepelend kader. De bodemkwaliteitskaart en de regels voor grondverzet uit het bodembeheerplan (2006) zijn nog steeds geldig en het bodembeleidsplan verwijst naar de relevante delen en geeft daar waar nodig aanvullingen.

4.1.3 Externe veiligheid

Externe veiligheid heeft betrekking op de risico's die mensen oplopen als gevolg van mogelijke ongelukken met gevaarlijke stoffen bij bedrijven, transportroutes (wegen, spoorwegen en waterwegen) en buisleidingen. Omdat de gevolgen van een ongeluk met gevaarlijke stoffen groot kunnen zijn, zijn de aanvaardbare risico's vastgelegd in diverse besluiten. De belangrijkste zijn:

- Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi);
- Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb);
- Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt).

Binnen de beleidskaders voor deze drie typen risicobronnen staan altijd twee kernbegrippen centraal: het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. Hoewel beide begrippen onderlinge samenhang vertonen, zijn er belangrijke verschillen. Hieronder worden beide begrippen verder uitgewerkt.

Plaatsgebonden risico (PR)

Het plaatsgebonden risico geeft de kans, op een bepaalde plaats, om te overlijden ten gevolge van een ongeval bij een risicovolle activiteit. Het PR kan op de kaart van het gebied worden weergegeven met zogeheten risicocontouren: lijnen die punten verbinden met eenzelfde PR. Binnen de 10-6 contour (welke als wettelijk harde norm fungeert) mogen geen kwetsbare objecten geprojecteerd

worden. Voor beperkt kwetsbare objecten geldt de 10-6 contour niet als grenswaarde, maar als een richtwaarde.

Groepsrisico (GR)

Het groepsrisico is een maat voor de kans dat bij een ongeval een groep slachtoffers valt met een bepaalde omvang (10 personen of meer). Het GR is daarmee een maat voor de maatschappelijke ontwrichting. Het GR wordt bepaald binnen het invloedsgebied van een risicovolle activiteit. Voor het groepsrisico geldt een verantwoordingsplicht. Dit houdt in dat iedere wijziging met betrekking tot planologische keuzes moet worden onderbouwd én verantwoord door het bevoegd gezag.

Verantwoordingsplicht groepsrisico

Met het invullen van de verantwoordingsplicht wordt antwoord gegeven op de vraag in hoeverre externe veiligheidsrisico's in het plangebied worden geaccepteerd en welke maatregelen getroffen zijn om het risico zoveel mogelijk te beperken. Het invullen van de verantwoordingsplicht is een taak van het bevoegd gezag (veelal de gemeente). Door de verantwoordingsplicht worden gemeenten gedwongen het externe veiligheidsaspect mee te laten wegen bij het maken van ruimtelijke keuzes. Deze verantwoording is kwalitatief en bevat verschillende onderdelen die aan bod kunnen of moeten komen. Ook bestaat er een adviesplicht voor de regionale brandweer. In de Handreiking verantwoordingsplicht groepsrisico zijn de onderdelen van de verantwoording nader uitgewerkt en toegelicht.

Wanneer verantwoorden?

Inrichtingen (Bevi) Altijd wanneer binnen invloedsgebied een ruimtelijk besluit wordt genomen.

Buisleidingen (Bevb) Altijd wanneer binnen invloedsgebied een ruimtelijk besluit wordt genomen.
Er kan echter worden volstaan met een beperkte verantwoording wanneer:

1. het groepsrisico lager is dan 0,1 keer de oriëntatiewaarde, of
2. de toename minder is dan 0,1 keer de oriëntatiewaarde, of
3. personen zich buiten de 100% letaliteitsgrens bevinden.

Bij een beperkte verantwoording hoeven alleen zelfredzaamheid en bestrijdbaarheid beschouwd te worden.

Spoor-, rijks- en Waterwegen (Bevt) Altijd wanneer binnen invloedsgebied een ruimtelijk besluit wordt genomen.
Er kan echter worden volstaan met een beperkte verantwoording wanneer:

1. het groepsrisico lager is dan 0,1 keer de oriëntatiewaarde, of
2. de toename minder is dan 0,1 keer de oriëntatiewaarde, of
3. personen zich buiten de 200 meter-zone bevinden.

Bij een beperkte verantwoording hoeven alleen zelfredzaamheid en bestrijdbaarheid beschouwd te worden.

Indien de verantwoordingsplicht niet juist is uitgewerkt terwijl dit wel verplicht is, kan dit tot vernietiging van het ruimtelijk besluit door de Raad van State leiden. Door het uitwerken van de verantwoordingsplicht neemt het bevoegd gezag de verantwoordelijkheid voor het 'restrisico' dat overblijft nadat benodigde de veiligheidsverhogende maatregelen genomen zijn.

Tot slot wordt in het kader van een 'goede ruimtelijke ordening' (artikel 3.1 Wro) getoetst aan eventueel van toepassing zijnde veiligheidsafstanden uit het Activiteitenbesluit en effectafstanden uit de 'Circulaire effectafstanden LPG-tankstations'.

Beleidsvisie externe veiligheid gemeenten Land van Cuijk

De gemeente Boxmeer heeft samen met de gemeenten in het Land van Cuijk een regionale beleidsvisie externe veiligheid opgesteld. De beleidsvisie richt zich op het beheersen van externe veiligheidsrisico's in de gemeenten Boxmeer, Cuijk, Grave, Mill en Sint Hubert en Sint Anthonis. De gemeenten hebben gekozen voor een gezamenlijke aanpak bij het opstellen van deze beleidsvisie omdat externe veiligheid veelal grensoverschrijdend is. Wanneer geen goede ruimtelijke scheiding van risico's en risico-ontvangers wordt bereikt kunnen nieuwe knelpunten ontstaan. De gemeenten zetten daarom in op het maken van keuzes ten aanzien van ruimtelijke kwaliteit en streven naar een logische en verantwoorde scheiding tussen de risicovolle activiteiten en kwetsbare groepen.

Bij de verantwoording van het groepsrisico wordt een brede afweging van belangen van diverse beleidsvelden verwacht. Het integrale karakter van deze groepsrisicoverantwoording maakt dat nadrukkelijk afstemming moet plaatsvinden tussen de beleidsvelden ruimtelijke ordening, milieubeheer en de rampenbestrijding. In de visie van de gemeenten in het Land van Cuijk moeten groepsrisicovraagstukken daarom integraal, dat wil zeggen in onderlinge afstemming tussen alle betrokken beleidsvelden, worden beoordeeld. Pas wanneer de verantwoording met de volwaardige inbreng van alle beleidsvelden heeft plaatsgevonden, kan sprake zijn van integrale besluitvorming. Voorwaarde om dit te bereiken is dat alle aspecten vroeg in het planvormingsproces worden meegenomen.

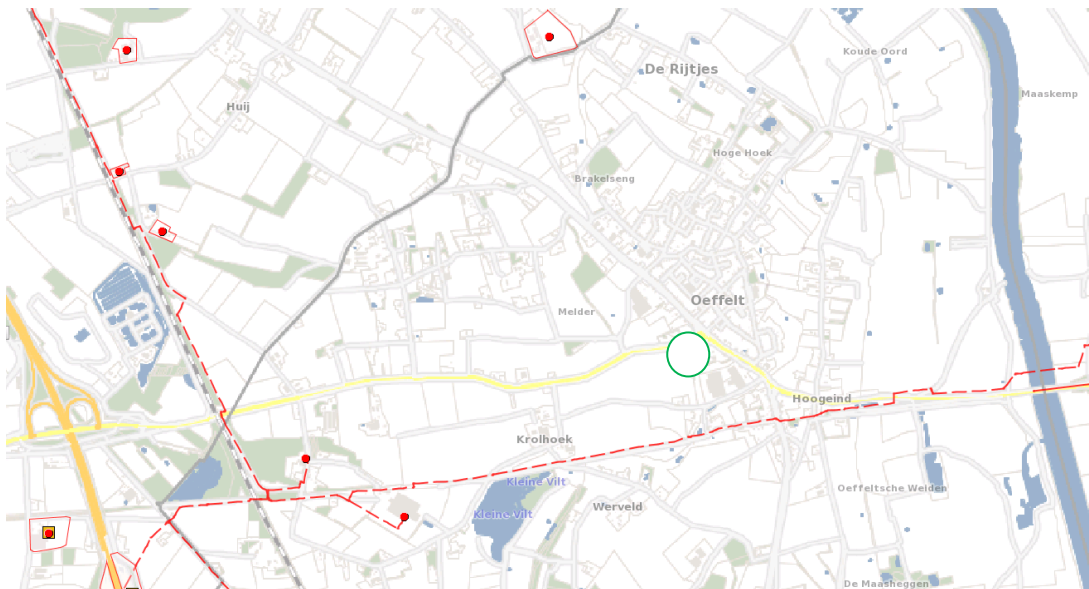
Beschouwing risicobronnen

Inventarisatie

De externe veiligheidsrisico's voor het plangebied zijn met behulp van de nationale risicokaart geïnventariseerd. Uit onderstaande figuur 2 blijkt, dat in de omgeving van het plangebied diverse risicobronnen aanwezig zijn. Het betreft:

- Provinciale weg N264 (Hapseweg).
- Dorpsstraat.
- HD-aardgasleiding Z-518-01.

De risicocontouren van overige risicobronnen in de omgeving reiken niet over het plangebied. De ligging van het plangebied is groen omcirkeld.

Figuur 7: Uitsnede risicokaart

Toetsing

Provinciale wegen N264 en Dorpsstraat

Over de provinciale weg N264 vindt transport van gevaarlijke stoffen plaats. Dit blijkt onder andere uit een in opdracht van de gemeente Boxmeer uitgevoerde inventarisatie van het transport van gevaarlijke stoffen over gemeentelijke wegen. Over de Dorpsstraat (voormalige provinciale weg N610) vindt geen significant transport van gevaarlijke stoffen plaats. Deze weg wordt dan ook voor de beoordeling van de externe veiligheid buiten beschouwing gelaten.

Plaatsgebonden risico

Uit bovengenoemd rapport blijkt, dat het plaatsgebonden risico van de provinciale weg N264 (Hapseweg) op het midden van de weg ligt. Het plaatsgebonden risico van de weg vormt daarmee geen belemmering voor het plan.

Groepsrisico

Uit genoemde gemeentelijke inventarisatie blijkt, dat over de provinciale weg N264 (Hapseweg) alleen transportbewegingen met tankwagens met de stofcategorieën GF3, LF1 en LF2 plaatsvinden. Andere stofcategorieën worden niet vervoerd over deze weg.

Het plangebied is geheel gelegen binnen de inventarisatieafstand van 200 meter van de provinciale weg N264, waarvoor in het kader van artikel 8, lid 1 van het Besluit externe veiligheid transport (Bevt) een complete verantwoording van het groepsrisico dient plaats te vinden. Een complete verantwoording van het groepsrisico kan achterwege worden gelaten, indien voldaan wordt aan de voorwaarden voor een beperkte verantwoording groepsrisico (artikel 8, lid 2). Deze voorwaarden zijn:

- a. het groepsrisico, gelet op de dichtheid van personen, niet hoger is dan 0,1 maal de oriëntatiewaarde, of
- b. het groepsrisico, gelet op de redelijkerwijs te verwachten verandering van de dichtheid van personen met niet meer dan tien procent toeneemt, en de oriëntatiewaarde, gelet op de dichtheid van personen niet wordt overschreden.

In overige gevallen is een complete verantwoording van het groepsrisico noodzakelijk. Bij een beperkte verantwoording van het groepsrisico dient alleen aandacht besteed te worden aan de onderdelen zelfredzaamheid van personen binnen het invloedsgebied van de risicobron en bestrijdbaarheid van de gevolgen van een calamiteit met gevaarlijke stoffen binnen het plangebied.

Het plan betreft de nieuwbouw van een brandweerkazerne (beperkt kwetsbaar object). Het aantal personen hierbinnen zal beperkt zijn, omdat het hier een brandweerpost betreft met slechts enkele (blus)voertuigen met bemanning voor de 'reguliere' brandbestrijding. De brandweerkazerne zal voornamelijk gebruikt gaan worden voor het stallen van voertuigen, onderhoud van materieel en opleiding/instructie van brandweerlieden. Binnen het plangebied worden derhalve geen nieuwe ontwikkelingen mogelijk gemaakt voor de huisvesting van grote aantallen personen en/of minder zelfredzame personen. De wijziging van het bestemming zal naar verwachting niet leiden tot een significante en zichtbare toename van het groepsrisico binnen het invloedsgebied van de provinciale weg N264. Een en ander dient wel aangetoond te worden met RBM II berekeningen of met gebruik van de vuistregels uit de bijlagen van de Handreiking Risicoanalyse Transport (HART). De provinciale weg N264 gaat ter hoogte van het plangebied over van een 80 km/uur weg (routetype: 'buiten de bebouwde kom') in een 50 km/uur weg (routetype: 'weg binnen de bebouwde kom'). We beschouwen de weg ter plaatse als routetype: 'weg buiten de bebouwde kom (80 km/uur)', omdat dit routetype een hoger risicoprofiel heeft.

Om te bepalen of het groepsrisico groter is dan 0,1 maal de oriënterende waarde (ook wel 10% van de oriënterende waarde genoemd), is gebruik gemaakt van de vuistregels uit het achtergronddocument van het HART. Voor de toetsing van 0,1 maal de oriënterende waarde zijn de volgende vuistregels van belang:

- Vuistregel 1: Wanneer de vervoersstroom gevaarlijke stoffen in tankwagen (bulkvervoer) stoffen bevat uit de categorieën LT3, GT4 of GT5 pas dan RBM II toe.
- Vuistregel 2: Wanneer GF3 minder is dan de drempelwaarde in Tabel 1-7 (2-zijdige bebouwing) wordt 10% van de oriëntatiewaarde niet overschreden.

Voor het transport van gevaarlijke stoffen is de stof GF3 maatgevend, omdat deze stoffen in betrekkelijk grote hoeveelheden over de weg vervoerd worden. Met deze stof dient dan ook het groepsrisico bepaald te worden. Voor de bepaling van het groepsrisico worden de stoffen LT3, GT4 en GT5 buiten beschouwing gelaten, omdat deze stoffen niet vervoerd worden over de provinciale weg N264. Vuistregel 1 wordt daarom dus buiten beschouwing gelaten.

Bij de bepaling van de hoogte van het groepsrisico wordt uitgegaan van een tweezijdige bebouwing, een minimale afstand bebouwing tot de rand van de weg van 10 meter en een dichtheid van 25 personen per hectare (rustige woonwijk, tabel 4.4, hoofdrapport HART). Deze dichtheid van personen is een ruime overschatting van de werkelijk aanwezige personen. Toepassing van vuistregel 2 laat zien, dat het groepsrisico niet groter is dan 0.1 maal de oriënterende waarde voor het groepsrisico. De drempelwaarde waarbij 0.1 maal de oriënterende waarde wordt overschreden is 8660 transportbewegingen met tankwagens GF3 (tabel 1-7, achtergronddocument HART). Er vinden maximaal 144 transportbewegingen met tankwagens GF3 plaats.

Met voorgaande 'berekening' is aannemelijk gemaakt, dat voldaan kan worden aan de voorwaarden uit artikel 8, lid 2 van het Bevt. Een complete verantwoording van het groepsrisico is derhalve niet noodzakelijk. Wel moet in het kader van artikel 7 van het Besluit externe veiligheid transport (Bevt) aandacht besteed worden aan de zelfredzaamheid van personen en de bestrijdbaarheid van een ramp binnen het invloedsgebied van de wegen. De Veiligheidsregio Noord-Brabant moet om advies gevraagd worden over het plan (artikel 9, Bevt).

HD-aardgasleidingen

In de nabijheid van het plangebied is een HD-aardgasleiding gelegen. Deze buisleiding veroorzaakt risico's voor de omgeving.

Plaatsgebonden risico

Uit de gegevens op de risicokaart blijkt, dat de HD-aardgasleiding Z-518-01 ter hoogte van het plangebied geen plaatsgebonden risico heeft. Het plaatsgebonden risico van de HD-aardgasleiding vormt daarmee geen belemmering voor het plan.

Groepsrisico

Uit de provinciale risicokaart blijkt, dat de HD-aardgasleiding een diameter heeft van 6,6 inch (Z-518-01). De leiding heeft een werkdruk van 40 Bar. Het bij deze diameter en druk behorende invloedsgebied is 90 meter en het 100% letaliteitsgebied is 50 meter. Het plangebied is hier niet binnen gelegen. Het plan zorgt dus ook niet voor een toename van het groepsrisico rond de HD-aardgasleiding.

Beleidsvisie externe veiligheid

Het plan past daarnaast binnen de aanvullende kaders, zoals die zijn vastgelegd in de beleidsvisie externe veiligheid voor de gemeente Boxmeer (Land van Cuijk 2012-2015).

Verantwoording groepsrisico (beperkt)

Vanwege de ligging van de planlocatie in het invloedsgebied van de provinciale weg N264 dient een beperkte verantwoording van het groepsrisico plaats te vinden. Hierbij moet de Veiligheidsregio om advies gevraagd (zie bijlage). Het advies moet nog verwerkt worden in de verantwoording.

Personendichtheid en hoogte van het groepsrisico

Conform de HART is voor de provinciale weg N264 vastgesteld, dat de personendichtheid in het gebied, gecombineerd met de kenmerken van de transportroute en de aantallen transporten, niet leidt tot een groepsrisico boven 10% van de oriëntatiewaarde.

Mogelijkheden tot bestrijdbaarheid van een calamiteit en de gevolgen daarvan

Voor dit onderdeel en het onderdeel zelfredzaamheid is advies ingewonnen bij de Veiligheidsregio Brabant Noord (zie bijlage 1). De bestrijdbaarheid dient op twee aspecten te worden beoordeeld:

- Is het rampscenario te bestrijden?
- Is de omgeving van het plangebied voldoende ingericht om de gevolgen van een calamiteit hierbinnen te bestrijden?

Is het rampscenario te bestrijden?

De mate van bestrijdbaarheid van een calamiteit is afhankelijk van de opkomsttijd brandweer, de bereikbaarheid van de locatie calamiteit en de bluswatervoorziening in de omgeving van de calamiteit.

Voor de provinciale weg N264 is het rampscenario 'warme BLEVE' maatgevend. Bij een 'warme BLEVE' zal door verhitting van de tankwagen door een secundaire brand de tankwagen exploderen. Dit heeft een groot vernietigend effect voor de omgeving (tot ca. 355 meter). Het plangebied is geheel gelegen binnen dit effectgebied. De kans op een 'warme BLEVE' is erg klein. Om een 'warme BLEVE' te kunnen voorkomen, moet de secundaire brand geblust worden en de tankwagen zo snel mogelijk (terug)gekoeld worden. Hiervoor zijn grote hoeveelheden water benodigd. Dit is ter plaatse aanwezig, omdat de locatie van de calamiteit direct gelegen is naast de brandweerkazerne (planlocatie), welke beschikt over een eigen waterbron met hogere capaciteit voor bluswater. De opkomsttijd van de brandweer ter plaatse (locatie calamiteit) bedraagt ca. 6 minuten. De bereikbaarheid van de locatie calamiteit is goed. De bestrijdbaarheid van dit scenario

wordt dus als goed bestempeld. Desondanks zal naast voorkomen van de calamiteit door de brandweer ook vooral defensief worden ingezet, waarbij de nadruk ligt op het ontruimen van het effectgebied.

Is de omgeving van het plangebied voldoende ingericht om de gevolgen van een calamiteit hierbinnen te bestrijden?

Het optreden van de brandweer zal zich bij het scenario BLEVE in eerste instantie beperken tot het evacueren van mensen uit en het afzetten van het gevarengedebied. Daarna zal worden overgegaan tot het beperken van de omvang van de calamiteit binnen het plangebied.

De mogelijkheden tot zelfredzaamheid

Zelfredzaamheid is het zichzelf kunnen onttrekken aan een dreigend gevaar. Het zelfredzame vermogen van personen is een belangrijke voorwaarde om grote aantallen slachtoffers bij een incident te voorkomen. De mogelijkheden voor zelfredzaamheid bestaan globaal uit schuilen binnen bebouwing en ontvluchten van het plangebied en zijn afhankelijk van het maatgevende scenario (brand, explosie en/of toxische wolk).

Mogelijkheden zelfredzaamheid

De mogelijkheden ten aanzien van de zelfredzaamheid zijn goed. Er worden geen niet –of verminderd zelfredzame mensen in het plangebied gehuisvest. De aanwezigen worden derhalve geacht voldoende mobiel te zijn om zelfstandig te kunnen vluchten bij het scenario BLEVE, mits tijdig gewaarschuwd.

Het aantal mensen in het plangebied is beperkt.

Is het gebied voldoende ingericht om de zelfredzaamheid te kunnen faciliteren?

Behalve de vraag of zelfredding mogelijk is, zijn de fysieke eigenschappen van gebouwen en omgeving van invloed op de vraag of die zelfredding optimaal kan plaatsvinden.

Vanuit de hierboven geschetste mogelijkheden is het dus van belang, dat het plangebied:

- goed te alarmeren is;
- goed te ontvluchten is;
- goed te schuilen is.

Alarmering:

Ter hoogte van de planlocatie is de WAS-dekking (sirene burgerbescherming) op orde. In geval van een calamiteit zal tevens NL-Alert worden ingezet. NL-Alert is een aanvullend alarmmiddel van de overheid voor de mobiele telefoon. Met NL-Alert kan de overheid mensen in de directe omgeving van een noodsituatie met een tekstbericht informeren. In het bericht staat specifiek wat er aan de hand is en wat je op dat moment het beste kunt doen.

Vluchtmogelijkheden:

Het plangebied is naar meerdere zijden te ontvluchten. Ontvluchten kan in alle gevallen van de risicobronnen af.

Schuilmogelijkheden:

Bij een BLEVE is schuilen binnen de bebouwing, vanwege de korte afstand tot de provinciale weg N264 uitgesloten. De bebouwing zal volledig verwoest worden door de drukgolf van de explosie. Ontvluchten van het plangebied tot buiten het effectgebied van een BLEVE (ca. 355 meter), voordat de explosie plaatsvindt, is de enige mogelijkheid tot overleven.

Conclusie

De beoogde ontwikkeling voldoet aan de grenswaarde voor het plaatsgebonden risico. Het plangebied ligt binnen het invloedsgebied van de provinciale weg N264. Het groepsrisico is beperkt verantwoord en wordt aanvaardbaar geacht. De volgende overwegingen spelen daarbij een rol:

- het geringe groepsrisico en de vrijwel gelijkblijvende hoogte hiervan, en
- de goede mogelijkheden binnen het plangebied voor de zelfredzaamheid van personen.

4.1.4 Geur

De op 1 januari 2007 ingegane Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) is niet van toepassing, aangezien een brandweerkazerne geen geurgevoelig object is.

4.1.5 Luchtkwaliteit

Op 15 november 2007 is de wijziging van de 'Wet milieubeheer' in werking getreden. Deze wet vervangt het 'Besluit luchtkwaliteit 2005' en is één van de maatregelen die de overheid heeft getroffen om:

- negatieve effecten op de volksgezondheid als gevolg van te hoge niveaus van luchtverontreiniging aan te pakken;
- mogelijkheden voor ruimtelijke ontwikkeling te creëren ondanks de overschrijdingen van de Europese grenswaarden voor luchtkwaliteit.

De paragraaf luchtkwaliteit in de 'Wet milieubeheer' voorziet onder meer in een gebiedsgerichte aanpak van de luchtkwaliteit via het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). De programma-aanpak zorgt voor een flexibele koppeling tussen ruimtelijke activiteiten en milieugevolgen. Van bepaalde projecten met getalsmatige grenzen is vastgesteld dat deze 'niet in betekenende mate' (NIBM) bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze mogen zonder toetsing aan de grenswaarden voor luchtkwaliteit uitgevoerd worden.

Luchtkwaliteitseisen vormen onder de nieuwe 'Wet luchtkwaliteit' geen belemmering voor ruimtelijke ontwikkeling als:

- er geen sprake is van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde;
- een project, al dan niet per saldo, niet tot een verslechtering van de luchtkwaliteit leidt, wat wil zeggen dat een project 'niet in betekenende mate' bijdraagt aan de luchtverontreiniging (meer dan 3% ten opzichte van de grenswaarde);
- een project is opgenomen in een regionaal programma van maatregelen of in het NSL, dat op 1 augustus 2009 in werking is getreden, nadat de EU op 7 april 2009 derogatie heeft verleend.

NIBM-grens woningbouwlocatie, 3% criterium:

- < 1.500 woningen (netto) bij minimaal een ontsluitingsweg, met een gelijkmatige verkeersverdeling;
- < 3.000 woningen bij minimaal twee ontsluitingswegen met een gelijkmatige verkeersverdeling

Conclusie.

In onderhavig geval is slechts sprake van verplaatsing van een bestaande voorziening waardoor er geen sprake is van toename van verkeersbewegingen zodat gesproken kan worden van een Niet-in-betekenende-mate (NIBM) bijdrage aan de verslechtering van de luchtkwaliteit.

4.2 Fysieke aspecten

4.2.1 Archeologie

In het voorjaar van 2008 heeft het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Boxmeer de startnotitie archeologiebeleid vastgesteld. In die notitie is een aantal beslispunten vastgelegd ten aanzien van het toekomstige archeologiebeleid in de gemeente Boxmeer.

Vervolgens zijn de beslispunten vastgelegd in een beleidsplan met bijbehorende beleidskaart, die uiteindelijk door de gemeenteraad op 14 mei 2009 zijn vastgesteld.

Op de beleidskaart is het grondgebied van de gemeente Boxmeer verdeeld in vijf gebieden en voor vier gebieden zijn bestemmingsplanregels opgesteld:

Waarde – archeologie 1: rijksmonument;

Waarde – archeologie 2: archeologisch waardevol gebied A en B;

Waarde – archeologie 3: archeologisch onderzoeksgebied A;

Waarde – archeologie 4: archeologisch onderzoeksgebied B;

Gebied met lage verwachting.

Het plangebied is gelegen binnen het archeologisch onderzoeksgebied A wat betekent dat van toepassing is de dubbelbestemmingen Waarde – archeologie 3.

Voor het verstoren van de ondergrond met een oppervlakte groter dan 2500 m² en dieper dan 50 centimeter, dient een rapport te worden overlegd waarin de archeologische waarde in beeld dient te worden gebracht.

4.2.2 Flora en fauna

Beleid

Op 1 januari 2017 is de Wet natuurbescherming in werking getreden. Op grond van deze wet zijn de Natura 2000-gebieden beschermd. Daarnaast regelt de Wet natuurbescherming ook de bescherming van planten- en diersoorten. In deze wet zijn de EU-richtlijnen voor de bescherming van soorten opgenomen (Habitatrichtlijn en Vogelrichtlijn). Nationaal beschermde soorten vallen ook onder deze wet. De doelstelling is de bescherming en behoud van in het wild levende planten en dieren. Het uitgangspunt van de wet is 'nee, tenzij'. Dit betekent dat activiteiten met een schadelijk effect op beschermde soorten zonder ontheffing verboden zijn.

Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen dienen vooraf de effecten op Natura 2000-gebieden onderzocht te worden. Ook dient vooraf onderzocht te worden of en welke beschermde dier- en plantensoorten voorkomen, wat hun beschermingsstatus is en wat de effecten zijn van de ingreep op het voortbestaan van de gevonden soorten.

Bij het opstellen of herzien van een bestemmingsplan zijn er verschillende aspecten waar de gemeente aandacht aan dient te geven ten aanzien van natuurbescherming.

De volgende punten zijn van belang:

- inventariseren van beschermde soorten en gebieden (zo nodig via veldonderzoek);
- adequaat begrenzen en bestemmen van beschermde gebieden dan wel leefgebieden van beschermde soorten;
- opstellen van adequate voorschriften (met daarin vermeld welke handelingen wel of niet toelaatbaar zijn);
- toelichting bij bestemmingsplan (voor uitleg van voorschriften en verantwoording van keuzes).

De gemeente zal op verschillende manieren en vanuit verschillende rollen rekening moeten houden met de bescherming van natuur:

- initiatiefnemer (bijvoorbeeld bij het opstellen van een bestemmingsplan);
- vergunningverlener (bijvoorbeeld de omgevingsvergunning);
- beheerder (beheer en onderhoud van openbare ruimte);
- handhaver (houden van toezicht op voorschriften uit vergunningen, bestemmingsplannen en eventueel Natura 2000-beheerplannen).

Het plangebied

Het onderhavige plangebied noch de directe omgeving is opgenomen in de lijst van gebieden waarop de gebiedsbescherming van toepassing is. Er behoeft dan ook alleen onderzocht te worden of er wettelijk beschermde soorten (die niet op basis van de AMvB zijn vrijgesteld van de Flora- en faunawet) zijn die negatieve effecten kunnen ondervinden van een voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling. Het criterium om de invloed van een handeling of activiteit op een soort te beoordelen is dat de gunstige staat van instandhouding van de soort niet mag worden aangetast door de voorgenomen ontwikkeling.

De gronden in het plangebied worden nu gebruikt als akkeland voor de teelt van mais, bieten, aardappelen, e.d.. De intensieve bewerking heeft in principe tot gevolg dat een beperkte flora en fauna aanwezig is.

Conclusie: het aspect flora en fauna vormt geen belemmering voor de realisatie van het voorgenomen initiatief.

4.2.3 Leidingen

In het plangebied zijn geen leidingen met een planologisch relevante beschermingszone gelegen, noch overlapt een beschermingszone van een planologisch relevante leiding het plangebied.

4.2.4 Verkeer en parkeren

Wanneer een nieuwe ontwikkeling wordt mogelijk gemaakt, kan het zo zijn dat het aantal verkeersbewegingen toeneemt.

In dit specifieke geval, waarin de brandweerkazerne wordt verplaatst van de huidige locatie aan de Schoolstraat naar een locatie aan de Hapseweg, zal de verkeersaantrekkende werking niet of nauwelijks toenemen. Het huidige aantal vervoersbewegingen wordt van de bestaande kazerne aan de Schoolstraat verplaatst naar de nieuwe locatie aan de Hapseweg. Deze weg zal hierdoor wat meer belast worden, maar dat kan goed opgevangen worden. De weg heeft voldoende capaciteit. De geringe toename van de intensiteit zal niet tot overlast leiden.

Ter onderbouwing van de geringe toename van de (verkeers-)intensiteit, het volgende. De post (brandweerkazerne) Oeffelt is qua omvang als zeer klein ('onbemand') te betitelen. Er is sprake van ongeveer 40 uitrukken op jaarbasis en ongeveer 40 oefenavonden per jaar. De uitrukken worden geheel verzorgd door vrijwilligers.

Qua ontsluiting wordt er, uit veiligheidsoogpunt, voor gekozen om een 11 meter brede in- en uitrit te realiseren waardoor voor de 'inkomende' vrijwilligers een gescheiden inrit/toegang komt en een uitrit voor de uitrukkende brandweerauto.

De grens van de bebouwde kom zal daarvoor ongeveer 40 meter in westelijke richting worden verplaatst waarmee wordt tevens bewerkstelligd dat de passeersnelheid omlaag wordt gebracht en de verkeersveiligheid wordt gediend.

Voor de vrijwilligers en voor bezoekers van de brandweerkazerne wordt op het terrein zelf voorzien in voldoende parkeerplaatsen. Ook zal een fietsenstalling worden gerealiseerd.

Conclusie: De nieuwe brandweerkazerne aan de Hapseweg zal geen negatieve invloed hebben op de verkeerssituatie en parkeermogelijkheden. Ook wordt gezorgd voor een verkeersveilige ontsluiting van de kazerne.

4.2.5 Waterhuishouding

Ruimte maken voor water: dat is de kern van het waterbeleid voor de 21^e eeuw. Met de ondertekening van de Startovereenkomst Waterbeheer op 14 februari 2001 door Rijk, provincie, gemeenten en waterschappen, werd de watertoets van toepassing verklaard op ruimtelijke plannen. Vanaf 1 november 2003 is deze juridisch verankerd in het Besluit op de ruimtelijke ordening (Bro).

De watertoets omvat het gehele proces van vroegtijdig informeren, adviseren, afwegen en uiteindelijk beoordelen van de in ruimtelijke plannen voorkomende waterhuishoudkundige aspecten. Het doel van de watertoets is het evenwichtig meewegen van de waterbelangen in het ruimtelijke planvormingsproces om te komen tot een veilig, gezond en duurzaam watersysteem. Zowel waterkwantiteits- als waterkwaliteitsaspecten zijn daarbij belangrijk. Het benutten van kansen en het combineren van functies wordt hierbij nagestreefd.

Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen hanteert het waterschap een aantal beleidsuitgangspunten ten aanzien van het duurzaam omgaan met water, die van belang zijn als vertrekpunt van het overleg tussen initiatiefnemer en waterbeheerder. Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen dient de initiatiefnemer invulling te geven aan onder andere deze beleidsuitgangspunten:

- Gescheiden houden van vuil water en schoon hemelwater.
Het vuile water wordt via de gemeentelijke riolering afgevoerd. Het schone water wordt verwerkt volgens de hierna genoemde afwegingsstappen.
- Doorlopen van de afwegingsstappen 'hergebruik, infiltratie, buffering en afvoer'.
Hergebruik van hemelwater in een zogenaamd grijswatersysteem kan overwogen worden bij grootschalige projecten, zoals scholen en bedrijfsgebouwen.
De mogelijkheden voor infiltratie hangen af van onder andere de kwaliteit van het te infiltreren water, de grondwaterstand, de opbouw van de bodem en eventuele bodemverontreiniging.
Als het schone water niet geïnfiltreerd kan worden, dan kan het gebufferd worden in (te realiseren) oppervlaktewater. Als ook bufferen niet kan, is afvoer de laatste optie. Hiermee wordt bedoeld het transporten van schoon water via een open of gesloten waterloop naar het watersysteem buiten het plangebied.
- Hydrologisch neutraal bouwen.
De gemeente hanteert een eigen berekeningssystematiek om te bepalen of en zo ja, hoe groot de berging moet zijn.
- Water als kans.
In nieuwe plannen voor grotere gebieden kunnen vijver, waterpartijen worden opgenomen.
- Meervoudig ruimtegebruik.
Flauwe taluds geven bij voorbeeld ruimte voor buffering, maar zijn ook te gebruiken voor recreatieve doeleinden.
- Voorkomen van vervuiling.
Om verontreiniging van bodem of oppervlaktewater te voorkomen, worden zo weinig mogelijk uitlogende of uitspoelbare materialen toegepast.
- Wateroverlastvrij bestemmen.
Nieuwe locaties worden in eerste instantie 'hoog en droog' gezocht. Is dit niet mogelijk, dan zal gezocht moeten worden naar maatregelen die het gewenste beschermingsniveau tegen wateroverlast helpen realiseren.
- Belangen van het Waterschap.
 - a. Ruimteclaims voor de aanleg van natte EVZ's en beekherstel: een EVZ moet gemiddeld 25 meter breed zijn.
 - b. Aanwezigheid en ligging watersysteem: oppervlaktewateren worden bestemd als Water.
 - c. Aanwezigheid en ligging waterkeringen: de kernzone krijgt de dubbelbestemming 'waterkering'.

Om te kunnen voldoen aan bovengenoemde criteria zal op het terrein worden gezorgd voor 30 of 45 m³ bergingsruimte.

4.2.6 Molenbiotoop

Voor de molen aan de Molenstraat is het van belang voldoende ruimte te hebben voor een optimale windvang. Met het oog hierop geldt een hoogtebeperking van de bouwwerken rond de stellingmolen, die op een 5,5 meter hoge stelling staat. De hoogtebeperking wordt vorm gegeven door twee zones: een op 100 en een op 200 meter vanaf de voet van de molen. Op een afstand tot 100 meter zou de bebouwing en beplanting niet hoger mogen zijn dan de stelling en tussen de 100 en 200 meter geleidelijk oplopend van 5,5 tot 7,5 meter.

Het plangebied is gelegen op ongeveer 340 meter vanaf de voet van de molen. Van een beperking is daarom nauwelijks sprake.

De molenbiotoop vervult daarom alleen een signaalfunctie voor het aanbrengen van hoog opgaande beplanting (bomen). In het openbaar gebied (wegen, pleinen) houdt de gemeente zelf rekening met de aanwezigheid van de molen. Het is ongebruikelijk dat in particuliere tuinen grote hoge bomen geplant worden. Bij de uitvoering van de landschappelijke inpassing zal uiteraard rekening worden gehouden met de molenbiotoop.

4.2.7 Radarverstoringsgebied

Het plangebied ligt in het radarverstoringsgebied van de vliegbasis Volkel. Om het ongestoord functioneren van radar en communicatieapparatuur op de vliegbasis te waarborgen, dient binnen een zone van 15 nautische mijl (= 27,8 kilometer) gemeten vanaf de positie van de radar, voor ieder obstakel dat hoger is dan 65 meter boven NAP, te worden berekend of er verstoring plaatsvindt. Plannen voor het oprichten van hoge objecten dienen altijd getoetst te worden namens het Ministerie van Defensie door de Dienst Vastgoed Defensie, Directie Zuid in Tilburg.

Conclusie: in dit bestemmingsplan worden bouwwerken met een hoogte van meer dan 65 meter boven NAP niet toegestaan en dientengevolge heeft het plan geen invloed op het functioneren op de radar en communicatieapparatuur van vliegbasis Volkel.

4.3 Economische en financiële aspecten

Op grond van artikel 6.12 van de Wet ruimtelijke ordening moet gelijktijdig met de vaststelling van een bestemmingsplan een exploitatieplan worden vastgesteld, tenzij het verhaal van kosten anderszins is verzekerd en ook aan de voorwaarden van artikel 6.12 is voldaan.

In het onderhavig plan worden ontwikkelingen mogelijk gemaakt.

De kosten die met deze ontwikkeling gepaard gaan worden volledig door de gemeente Boxmeer gedekt. Dit betekent dat voor dit bestemmingsplan de vaststelling van een exploitatieplan niet nodig is.

4.4 Handhaafbaarheid

Het ontwikkelen van beleid en de vertaling daarvan in een bestemmingsplan heeft geen zin, indien na de vaststelling van het bestemmingsplan geen handhaving plaatsvindt. Daarom is het belangrijk om reeds ten tijde van het opstellen van een bestemmingsplan aandacht te besteden aan de handhaafbaarheid van de voorgeschreven regels.

Vier factoren zijn van wezenlijk belang voor een goed handhavingsbeleid:

a. Voldoende kenbaarheid van het plan

Een goed handhavingsbeleid begint bij de kenbaarheid van het bestemmingsplan bij degenen die het moeten naleven. De Wro bevat enkele waarborgen ten aanzien van de te volgen procedure: in de bestemmingsplanprocedure zijn een aantal inspraakmomenten ingebouwd.

b. Voldoende draagvlak voor het beleid en de regeling in het plan

De inhoud van het plan kan slechts gehandhaafd worden indien het beleid en de regeling in grote kring ondersteund wordt door de gebruikers van het plangebied. Uiteraard kan niet iedereen zich vinden in elk onderdeel van het plan. Een algemene positieve benadering van het bestemmingsplan is echter wel wenselijk.

c. Realistische en inzichtelijke regeling

Een juridische regeling dient inzichtelijk en realistisch te zijn; dat wil zeggen niet onnodig beperkend of inflexibel. Bovendien moeten de bepalingen goed controleerbaar zijn. De regels moeten derhalve niet meer regelen dan noodzakelijk is.

d. Actief handhavingsbeleid

Het sluitstuk van een goed handhavingsbeleid is voldoende controle van de feitelijke situatie in het plangebied. Daarnaast moeten adequate maatregelen worden getroffen indien de voorschriften worden overtreden. Indien dit wordt nagelaten, ontstaat een grote mate van rechtsonzekerheid.

De gemeente voert een actief handhavingsbeleid. Medewerkers van de gemeente houden zich bezig met het toezicht op de naleving van de Woningwet en de Wro. Het hoofddoel is de controle van de naleving van de verleende vergunningen en het opsporen van illegale bouw.

5. JURIDISCHE VERANTWOORDING

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de regelgeving (regels en verbeelding). In de voorgaande hoofdstukken is reeds op enkele aspecten ingegaan. Uitgangspunt voor de regels is de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2012 (SVBP 2012) en de op 1 juli 2008 in werking getreden Wet ruimtelijke ordening.

5.1 Algemeen

Hoofdstuk 1 bevat de begrippen (artikel 1) en een bepaling over de wijze van meten (artikel 2); deze worden in alfabetische volgorde gegeven en dienen als referentiekader voor de overige regels. Hoofdstuk 2 bevat de bestemmingen. Deze artikelen hebben een min of meer vaste opbouw. Hoofdstuk 3 bevat de algemene regels, die van algemeen belang zijn voor het plan. Hoofdstuk 4 bevat tenslotte de overgangsregels en slotregel.

5.2 Toelichting op de regels

Hoofdstuk 1: Inleidende regels

Begrippen

In artikel 1 is een aantal begrippen nader gedefinieerd teneinde onduidelijkheid te voorkomen. Voor een aantal begrippen bevat de SVBP 2012 de begripsbepalingen; in enkele gevallen zijn de in de gemeente gebruikelijke definities opgenomen.

Wijze van meten

In artikel 2 wordt aangegeven op welke wijze gemeten moet worden bij het beoordelen of de maatvoering in overeenstemming is met de regels. Ook bij de meetregels is de SVBP 2012 grotendeels leidend, aangezien ook de wijze van meten dwingend is voorgeschreven in deze Standaard.

Hoofdstuk 2: Bestemmingsregels

De regels van een bestemming worden als volgt opgevolgd en benoemd:

1. Bestemmingsomschrijving, waarin een omschrijving gegeven wordt van de aan de gronden toegekende functies. Als eerste wordt de hoofdfunctie aangegeven, vervolgens worden, indien nodig, de andere aan de grond toegekende functies genoemd. Soms is het nodig een "nadere detaillering van de bestemmingsomschrijving" op te nemen, waarin een verdere uitleg over de omschrijving van de bestemming wordt gegeven.
2. In de bouwregels wordt bepaald aan welke voorwaarden de bebouwing moet voldoen. Voor zover nodig wordt een onderscheid gemaakt in woningen, bijbehorende bouwwerken en bouwwerken, geen gebouwen zijnde.
3. In de specifieke gebruiksregels wordt beschreven hetgeen gerekend wordt tot een strijdig gebruik van zowel de grond als de bouwwerken.
4. Bij sommige bestemmingen wordt aangegeven in welke gevallen en onder welke voorwaarden burgemeester en wethouders met een omgevingsvergunning kunnen afwijken van de regels.
5. Indien nodig wordt geregeld dat voor het uitvoeren van sommige werken, geen bouwwerken zijnde, en werkzaamheden een omgevingsvergunning nodig is.

Hoofdstuk 3: Algemene regels

Anti-dubbeltelregel

Met de anti-dubbeltelregel wordt geregeld dat grond die eerder bij een verleende vergunning is meegenomen niet nog eens meegenomen mag worden bij de verlening van een nieuwe vergunning.

Algemene bouwregels

In dit artikel zijn bepalingen met betrekking tot ondergronds bouwen opgenomen, alsmede een regeling waarin bepaalde onderwerpen uit de bouwverordening van toepassing verklaard worden.

Algemene afwijkingsregels

Het gaat hierbij om een algemene afwijkingsmogelijkheid van de in de regels gegeven maten en normen met betrekking tot het bouwen.

Algemene procedureregel

De procedureregel schrijft voor op welke wijze een voornemen tot het stellen van nadere eisen kenbaar wordt gemaakt en wie, wanneer hierop kan reageren.

Hoofdstuk 4: Overgangsregels en slotregel

Overgangsregels

In deze artikelen is een regeling opgenomen voor bestaande zaken en rechten die niet in overeenstemming zijn met de overige regelingen in dit bestemmingsplan en mits niet strijdig met het voorheen geldende bestemmingsplan met de daaronder begrepen overgangsbepaling. Voor deze bepaling is aansluiting gezocht bij het nieuwe Besluit ruimtelijke ordening, waarin standaard overgangsregels voor bestemmingsplannen zijn opgenomen.

Slotregel

De slotregel bevat de titel van het bestemmingsplan.

6. (VOOR)OVERLEG

Omdat de ontwikkeling plaatsvindt buiten bestaand stedelijk gebied heeft met de Provincie Noord Brabant intensief vooroverleg plaatsgevonden. Dit vooroverleg vond plaats op basis van de door de gemeente Boxmeer overlegde notitie “onderbouwing wijziging grens stedelijk gebied t.b.v. brandweerkazerne juni 2018” die als bijlage bij deze toelichting is gevoegd.

Gelet op deze voorgeschiedenis is besloten om geen voorontwerp- maar meteen een ontwerpbestemmingsplan in procedure te brengen. Het ontwerpbestemmingsplan is uiteraard gezonden naar de Provincie Noord Brabant en het waterschap Aa en Maas.

7. ADVIEZEN EN RAPPORTEN

De in deze toelichting genoemde rapporten en adviezen liggen niet ter inzage en zijn niet raadpleegbaar via internet. Wel kan per mail (gemeente@boxmeer.nl) of telefonisch (0485-585911) aan de afdeling Ruimte en Economie worden gevraagd die rapporten en adviezen per mail en/of analoog toe te zenden.

Het betreft de volgende rapporten/adviezen:

- a. Memo gebruikskwaliteit huidige brandweerkazerne 1 juli 2014
- b. Locatiekeuzeonderzoek BBN september 2016
- c. Nadere toelichting locatiekeuzeonderzoek BBN september 2016
- d. Akoestisch onderzoek brandweerkazerne Oeffelt 30 maart 2017
- e. Onderbouwing wijziging grens stedelijk gebied t.b.v. brandweerkazerne juni 2018
- f. Advies veiligheidsregio met betrekking tot externe veiligheid augustus 2018